

OPENBARING

4-5

Johannes ziet Gods troon en het Lam Dat waardig is de verzegelde boekrol te openen.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/openbaring/4-5

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Keerpunt naar het hemelse visioen	5 min	5
2	Johannes wordt opgenomen in de Geest	2 min	7
3	Is Openbaring 4 de opname?	3 min	8
4	De heiligen zijn de gemeente	4 min	10
5	De stem als een bazuin	3 min	13
6	Johannes' bewegingen in het visioen	2 min	15
7	De symbolische aard van het visioen	2 min	16
8	Het hemelse troonbeeld voorgelezen	2 min	17
9	God op de troon zonder zichtbare gestalte	3 min	19
10	De identiteit van de 24 oudsten	4 min	20
11	De oudsten als Gods verlost volk	4 min	22
12	Het raadsel van de zeven Geesten	5 min	24
13	De glazen zee vóór het oordeel	2 min	27
14	De vier levende wezens	6 min	28

15	De levende wezens verbeelden de schepping	2 min	31
16	Onophoudelijke lof en afgeworpen kronen	3 min	32
17	Menselijk levensdoel tegenover nihilisme	6 min	34
18	De rechten van de Schepper	3 min	36
19	De boekrol brengt het visioen in beweging	3 min	37
20	De verlost en de hemelse lofzang	2 min	39
21	Waarom de boekrol zoveel vreugde brengt	2 min	40
22	De boekrol als eigendomsakte van de aarde	2 min	42
23	De boekrol als rechterlijk vonnis	2 min	42
24	Het oordeel over het bloedige Babylon	3 min	44
25	Wie mag het vonnis voltrekken?	4 min	46
26	Waarom alleen Jezus bevoegd is	2 min	49
27	De Mensenzoon als rechtvaardige Rechter	3 min	50
28	De overwinnende Leeuw uit Juda	3 min	52
29	De Leeuw verschijnt als geslacht Lam	4 min	54

30	De hemelse overwinning op satan	2 min	56
31	Waardig door schepping en verlossing	3 min	57
32	Het Lam gaat het oordeel voltrekken	1 min	59
	Om verder te lezen		60

1

Keerpunt naar het hemelse visioen

We komen nu bij het vierde hoofdstuk van Openbaring, en hier hebben we een keerpunt. Hoe je het boek ook indeelt, iedereen zou dit een keerpunt noemen. Want op dit punt wordt Johannes opgenomen in de hemel en begint er een reeks gebeurtenissen die eigenlijk pas in hoofdstuk 19 tot een logisch einde komt, of misschien daar pas tot een logisch einde komt.

De eerste drie hoofdstukken verschillen van de rest van het boek, doordat ze uit gewone brieven bestaan, gedicteerd zoals iemand een brief aan een groep mensen zou kunnen dicteren. Dit zijn natuurlijk brieven die Jezus aan de zeven gemeenten dicteerde. Maar omdat het er zeven zijn, vermoeden we dat daarmee de hele gemeente wordt bedoeld. Daarom zijn er waarschijnlijk in elk tijdperk gemeenten die aan elk van deze beschrijvingen beantwoorden en die de soorten aansporing, correctie en bemoediging nodig hebben die deze gemeenten ontvangen.

Maar nu Johannes tot de zeven gemeenten heeft gesproken, zal Johannes een openbaring ontvangen die vele komende hoofdstukken zal beslaan en vele ontwikkelingen zal kennen. Er zal een boekrol zijn met zeven zegels die geopend moeten worden, en ze zullen geopend worden. Er zullen zeven engelen zijn met zeven bazuinen waarop geblazen moet worden, en daarop zal geblazen worden. Later zullen er andere engelen zijn die zeven schalen van toorn hebben, en die zullen worden uitgegoten. Er zijn nog andere wonderlijke dingen, vreemder dan deze: een vrouw die een kind baart, met een draak die klaarstaat om het te doden; een beest met zeven koppen en tien horens dat uit de zee opkomt; en nog een ander met twee horens als die van een lam en een bek als die van een leeuw of een draak; en nog vreemdere dingen. Al deze dingen staan op het punt zich te gaan ontvouwen.

Het gedeelte dat voor ons ligt, kan ook weer worden onderverdeeld. Telkens wanneer er sprake is van een reeks van zeven waarover we zullen lezen, wordt die reeks eerst ingeleid, voordat deze zeven onderdelen van elke groep afzonderlijk worden behandeld. Soms gebeurt dat met een uitvoeriger inleiding en soms met een minder

uitvoerige. Zoals er zeven brieven aan zeven gemeenten waren, zo zullen er hier in het volgende gedeelte zeven zegels zijn. In de daaropvolgende gedeelten zullen er zeven bazuinen en zeven schalen zijn.

Over het algemeen stellen deze reeksen van zeven — de zeven brieven aan de zeven gemeenten, zeven zegels, zeven bazuinen en zeven schalen — allemaal gebeurtenissen voor die op aarde plaatsvinden. Maar vóór elke reeks van zeven wordt Johannes opgenomen in de hemel, of in elk geval in de Geest, waar hij dingen ziet die niet van deze wereld zijn. Voordat hij de zeven brieven aan de zeven gemeenten gaf, had hij in hoofdstuk 1 op het eiland Patmos een visioen waarin hij een visioen van Christus beschrijft. Hoewel hij zelf op aarde was, werd hij beslist overgebracht naar een geestelijke sfeer, waar hij dingen zag die met het natuurlijke oog niet gezien konden worden.

Voordat de zeven zegels worden verbroken, is er eerst een inleidend visioen waarin hij wordt opgenomen in de hemel. Het verbreken van de zegels zal gevolgen hebben voor wat er op aarde gebeurt. Maar zoals telkens het geval is, is er eerst een visioen in de hemel, en daarna volgt wat er op aarde gebeurt. Het punt lijkt te zijn dat de dingen op aarde op de een of andere manier en tot op zekere hoogte worden verklaard door het visioen in de hemel. In plaats van alleen maar een reeks rampen te zien, krijgen we een hemels visioen, als het ware een kijkje achter het gordijn, om te zien waarom ze plaatsvinden.

Predikers hebben vaak het voorbeeld gebruikt van een wandtapijt dat je vanaf de achterkant bekijkt. Je ziet alleen maar een wirwar van draden en knopen die willekeurig lijken en volstrekt nergens op slaan. Maar als je hetzelfde wandtapijt vanaf de andere kant bekijkt, de kant waar de afbeelding te zien is, dan blijkt dat al die schijnbaar zinloze, willekeurige elementen samen een begrijpelijke afbeelding vormen.

Wanneer we gebeurtenissen op aarde zien die verschrikkelijk, rampzalig, dodelijk en verwoestend zijn voor mensen of volken, lijken ze niet erg logisch. Waarom is dat gebeurd? Dat lijkt gewoon verkeerd. We kunnen er geen wijs uit worden. Het is alsof we naar de verkeerde kant van het wandtapijt kijken. Wanneer Johannes in de hemel

wordt opgenomen, ziet hij het wandtapijt van bovenaf. Hij ziet dat wij, waar wij staan, naar de onderkant van het wandtapijt kijken. Maar hij gaat naar boven en ziet de afbeelding. Hij ziet waarom het gebeurt. Hij ziet waarom dit logisch is.

2

Johannes wordt opgenomen in de Geest

Deze hemelse visioenen die Johannes heeft en die aan de reeks oordelen voorafgaan, zijn als het ware verklarend. Ze laten in wezen zien wat deze gebeurtenissen teweegbrengt. In dit geval wordt hij in vers 1 van hoofdstuk 4 opgenomen in de hemel:

Hierna zag ik, en zie, er was een deur geopend in de hemel. En de eerste stem die ik als van een bazuin met mij had horen spreken, zei: Kom hier, omhoog, en Ik zal u laten zien wat hierna moet geschieden. En meteen raakte ik in geestvervoering. En zie, er stond een troon in de hemel, en op de troon zat Iemand.

OPENBARING 4:1-2

Hij gaat verder met een beschrijving van de troon en van andere dingen die hij zag. Maar laat me hier iets over zeggen. Johannes zegt dat hij in de Geest was. Dat is wat hij in hoofdstuk 1 zei. Hij was op de dag van de Heere in de Geest en hij zag het visioen van Christus. Nu is hij onmiddellijk in de Geest en ziet hij geestelijke dingen. Of hij nu werkelijk de lucht in werd opgenomen, of alleen het gevoel had dat hij de lucht in werd opgenomen en het meer een visioenachtige ervaring of een soort droomervaring was, hij was in de Geest. De apostel Paulus zegt in 2 Korinthe 12 dat hij een man in Christus kende die ongeveer twaalf jaar daarvoor was opgenomen tot in de derde hemel. Maar Paulus zei:

Of dat in het lichaam of buiten het lichaam gebeurde, weet ik niet.

2 KORINTHE 12:2

De meeste uitleggers geloven dat Paulus over zichzelf spreekt. Er zijn redenen om dat te denken, als je kijkt naar de gedachtegang ervoor en erna. Maar als dat waar is, zegt hij:

Ik werd opgenomen tot in de derde hemel, maar ik weet werkelijk niet of dat in het lichaam of buiten het lichaam gebeurde. Ik weet niet of ik de aarde daadwerkelijk verliet, of dat ik alleen een geestelijke openbaring ervoer en werkelijk ergens anders heen reisde.

Dat is waarschijnlijk wat Johannes na deze openbaring tegen je gezegd zou hebben. Hij zou waarschijnlijk gezegd hebben: „Ik weet niet echt of ik Patmos ooit verlaten heb. Maar in mijn bewustzijn, in dit visioen, in de Geest, werd ik zeker opgenomen in de hemel. Daar zag ik dingen die hielpen verklaren waarom er andere dingen op aarde zouden gaan gebeuren.”

3

Is Openbaring 4 de opname?

Omdat de dispensationalistisch-futuristische visie een van de populairste visies op Openbaring is, zul je misschien leraren tegenkomen die zeggen dat hoofdstuk 4, vers 1, de opname van de gemeente is. Het lijkt duidelijk dat er op dit punt een keerpunt is bereikt. Na dit punt volgt de zogenoemde grote verdrukking. Vóór dit punt hebben we alleen de brieven aan de gemeenten.

Er wordt vaak gezegd dat in de eerste drie hoofdstukken het woord „gemeente” of „gemeenten” negentien keer voorkomt. Maar het woord „gemeente” of „gemeenten” komt na hoofdstuk 4, vers 1, geen enkele keer meer voor. Ze bedoelen: op aarde. Het komt voor in hoofdstuk 22, maar dat is nadat alles voorbij is. Dat staat in de epiloog. Ze bedoelen dat de gemeente in de beschrijving van de gebeurtenissen hierna niet meer wordt genoemd.

Het is waar dat het woord „gemeente” niet voorkomt tijdens de reeks gebeurtenissen die de grote verdrukking wordt genoemd. De hoofdstukken 4 tot en met 19 vormen het gedeelte over de grote verdrukking, en in die hoofdstukken zul je het woord „gemeente” niet vinden. Maar dat is enigszins irrelevant. Want als daarmee bedoeld

wordt dat de gemeente van de aarde is weggenomen, wordt het woord „gemeente” gebruikt in de betekenis dat de wereldwijde gemeente, de universele gemeente, van de aarde is weggenomen, en niet slechts een plaatselijke gemeente hier of daar.

Hoewel het woord „gemeente” of „gemeenten” negentien keer voorkomt in de eerste drie hoofdstukken, betekent het nooit de universele gemeente. Het is altijd de gemeente van Efeze, de gemeente van Smyrna, de gemeente van deze stad, of de zeven gemeenten. Het verwijst naar plaatselijke samenkomsten. Het gaat niet over de wereldwijde gemeente. Daar staat geen onderwijs dat zich specifiek richt tot het lichaam van Christus als geheel. En dat is wat door de opname getroffen zou worden, als we het over de opname hebben.

Dat er na dit punt geen verwijzing naar het woord „gemeente” meer voorkomt, komt eenvoudigweg doordat er geen brieven meer aan de gemeente worden gericht. Het woord komt negentien keer voor doordat er zeven keer staat:

Schrijf aan de engel van de gemeente in Efeze: Dit zegt Hij Die de zeven sterren in Zijn rechter hand houdt, Die te midden van de zeven gouden kandelaren wandelt:

OPENBARING 2:1

en zeven keer:

Wie oren heeft, laat hij horen wat de Geest tegen de gemeenten zegt. Wie overwint, hem zal Ik te eten geven van de Boom des levens, die midden in het paradijs van God staat.

OPENBARING 2:7

Je hebt zeven van die uitspraken en zeven adresseringen. Dat maakt veertien. In hoofdstuk 1 zijn er vijf die gaan over het brengen van de brief naar de zeven gemeenten, naar de gemeente van de ene plaats en de gemeente van een andere plaats.

In wezen verwijst het woord „gemeente” in Openbaring nergens naar de universele gemeente. Het komt zo vaak voor in de eerste drie hoofdstukken omdat die zeven brieven bevatten, die elk tweemaal het woord „gemeente” bevatten. Daardoor is het gebruik van dat woord daar sterk geconcentreerd. Hierna zijn er geen brieven aan de gemeenten meer, en daarom komt het woord „gemeente” niet voor.

4

De heiligen zijn de gemeente

Er komen echter wel andere woorden voor die synoniem zijn met de gemeente. In hoofdstuk 13, vers 7, bijvoorbeeld, wordt over het beest gezegd:

En het beest werd macht gegeven om oorlog te voeren tegen de heiligen en om hen te overwinnen, en hem werd macht gegeven over elke stam, taal en volk.

OPENBARING 13:7

In vers 10 staat:

Als iemand in gevangenschap voert, die gaat zelf in gevangenschap. Als iemand met het zwaard doodt, die moet zelf met het zwaard gedood worden. Hier is de volharding en het geloof van de heiligen.

OPENBARING 13:10

De vervolging door het beest is tegen de heiligen gericht. De heiligen worden opgeroepen om te volharden.

In hoofdstuk 14, vers 12, staat:

Hier zien we de volharding van de heiligen. Hier komen openbaar die de geboden van God en het geloof in Jezus in acht nemen.

OPENBARING 14:12

Wie, zo zouden we kunnen vragen, bewaart de geboden van God en het geloof van Jezus, als het niet de gemeente is?

De aanhanger van de bedelingenleer weet dat deze verzen hier staan en zegt: „Dat is geen probleem. Dat is niet de gemeente. Dat zijn de heiligen die tijdens de grote verdrukking tot geloof komen, nadat de gemeente weg is.” Dit zijn degenen die zij de heiligen uit de grote verdrukking noemen. Zij behoren niet tot het lichaam van Christus. Het lichaam van Christus behoort bij het gemeentetijdperk. Het gemeentetijdperk eindigt bij de opname, en dan is de gemeente weg. Daarna zullen er mensen behouden worden, maar zij zullen geen deel worden van het lichaam van Christus of de bruid van Christus. Zij zijn niet de gemeente. Zij zijn de behouden, de uitverkorenen, de Joden die behouden worden, de 144.000 en de mensen die zij tot geloof brengen. Dat zijn eenvoudigweg de heiligen uit de grote verdrukking. Zij vormen een andere categorie dan de gemeente.

Ik durf wel te vragen: waarom zou ik je geloven wanneer je me dat vertelt?

Is daar enige reden om dat te zeggen? Ja, omdat we de opname in hoofdstuk 4, vers 1 plaatsen, en daarom kan de gemeente niet de heiligen zijn. Nu, als daar geen betere reden voor is, laat ik het aan me voorbijgaan. Dank je wel. Ik laat me niet overtuigen door een stelling waarvoor geen enkel argument pleit. Bovendien hebben ze het mis.

Als je kijkt naar Openbaring 19:7-8 — dit is aan het einde van dit alles — staat er:

Laten wij blij zijn en ons verheugen en Hem de heerlijkheid geven, want de bruiloft van het Lam is gekomen en Zijn vrouw heeft zich gereedgemaakt. En het is haar gegeven zich met smetteloos en blinkend fijn linnen te kleden, want dit fijne linnen zijn de gerechtigheden van de heiligen.

OPENBARING 19:7-8

Het Lam is Christus. Zijn vrouw kan vrijwel niets anders zijn dan de gemeente, zeker. In vers 8 wordt over deze bruid, deze vrouw van het Lam, gezegd:

Zij mocht zich kleden in fijn linnen, stralend schoon, want dat fijne linnen staat voor de rechtvaardige daden van de heiligen.

De gemeente is dus gekleed in de rechtvaardige daden van de heiligen. Zou dat er niet op wijzen dat de heiligen heiligen van de gemeente zijn? Hoe zou de gemeente gekleed kunnen zijn in de rechtvaardige daden van een groep die niet de gemeente was, van heiligen uit de grote verdrukking die geen deel van haar uitmaken?

Het is duidelijk dat als je in een concordantie het woord 'heiligen' in het Nieuwe Testament onderzoekt, je zult ontdekken dat het woord 'heiligen' in elk geval buiten Openbaring naar de gemeente of de christenen verwijst. Er is geen reden om te geloven dat Openbaring een uitzondering op die regel vormt. Nergens in Openbaring staat dat de heiligen niet de gemeente zijn. In Openbaring 19:8 staat dat de gemeente inderdaad bekleed is met de rechtvaardige daden van de heiligen. Daarmee wordt duidelijk gezegd dat de heiligen in Openbaring dezelfde mensen zijn als de heiligen in Romeinen, Korinthe, Thessalonicenzen of welk ander boek van het Nieuwe Testament dan ook. De heiligen zijn de gemeente, de volgelingen van Christus. De gemeente is dus inderdaad te zien in de tussenliggende hoofdstukken die hierop volgen.

5

De stem als een bazuin

Maar het argument dat hoofdstuk 4, vers 1, naar de opname van de gemeente verwijst, gaat nog verder. Ze zeggen dat Johannes die naar de hemel wordt weggevoerd, lijkt op de gemeente die bij de opname naar de hemel wordt weggevoerd. Hij zegt dat hij een stem als een bazuin hoorde spreken, die zei:

Hierna zag ik, en zie, er was een deur geopend in de hemel.
En de eerste stem die ik als van een bazuin met mij had horen spreken, zei: Kom hier, omhoog, en Ik zal u laten zien wat hierna moet geschieden.

OPENBARING 4:1

Hij wordt dus door een stem als een bazuin naar de hemel geroepen. Klinkt dat niet als de opname zoals die op andere plaatsen wordt beschreven?

In 1 Korinthe 15 staat bijvoorbeeld in vers 52:

in een ondeelbaar ogenblik, in een oogwenk, bij de laatste bazuin. Immers, de bazuin zal klinken en de doden zullen als onvergankelijke mensen opgewekt worden, en ook wij zullen veranderd worden.

1 KORINTHE 15:52

Wij, de levende gemeente, zullen veranderd worden. Wanneer? Wanneer het geluid van een bazuin klinkt.

Wat de bewoording betreft, vertoont 1 Thessalonicenzen 4 natuurlijk nog meer overeenkomst. Dat is waarschijnlijk de bekendste passage over de opname. In feite is het een van de twee in de Bijbel. Er is niet veel concurrentie om de bekendste te zijn, aangezien er maar twee zijn. Maar de andere, 1 Thessalonicenzen 4, beschrijft de opname in vers 16 en 17 met deze woorden:

Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem van een aartsengel en met een bazuin van God neerdalen uit de hemel. En de doden die in Christus zijn, zullen eerst opstaan. Daarna zullen wij, de levenden die overgebleven zijn, samen met hen opgenomen worden in de wolken, naar een ontmoeting met de Heere in de lucht. En zo zullen wij altijd bij de Heere zijn.

1 THESSALONICENZEN 4:16-17

Er klinkt een bazuin en er is de stem van een aartsengel. Er is een stem en een bazuin. Johannes zegt in Openbaring 4:1:

Daarna keek ik en zag ik een open deur in de hemel, en de eerste stem die ik hoorde klonk als een bazuin en zei: Kom hier omhoog.

Er is een stem als een bazuin. Dat klinkt beslist als de opname.

Nu, het klinkt misschien enigszins als de opname. Maar als je naar Openbaring 1:10 kijkt, staat er:

Ik was in de geest op de dag des Heeren en ik hoorde achter mij een luide stem, als van een bazuin,

OPENBARING 1:10

Was dit ook de opname? Johannes hoorde in hoofdstuk 1, vers 10, een stem als een bazuin. Hij hoorde in hoofdstuk 4, vers 1, een stem als een bazuin. In beide gevallen leidde dit ertoe dat hij in de Geest was, of hij was al in de Geest voordat hij de stem hoorde. Hoe dan ook, hij had een geestelijke ervaring. Hij werd niet lichamelijk weggevoerd. En als dat wel zo was, wat dan nog? Het is niet de opname.

6

Johannes' bewegingen in het visioen

Om te zeggen dat Johannes die naar de hemel wordt weggevoerd een type of een afbeelding is van de gemeente die wordt weggevoerd, moeten we een antwoord hebben op de vraag: waarom denk je dat de geografische plaats van Johannes overeenkomt met die van de gemeente? Is er iets wat duidelijk maakt dat dit het geval zou zijn? Als dit inderdaad zo is, stelt het omhooggaan van Johannes dan het omhooggaan van de gemeente voor? En wanneer Johannes weer naar beneden komt, komt de gemeente dan ook naar beneden?

Johannes komt tenslotte naar beneden en meet in hoofdstuk 11 de tempel. Vervolgens is hij in hoofdstuk 14 weer in de hemel. Daarna is hij in hoofdstuk 17 weer beneden op aarde, in een woestijn, waar hij de hoer ziet. Hij gaat als een jojo op en neer. Volgt de gemeente hem? Is er eerst een opname, dan een afdaling, en daarna nog een opname en een afdaling? Natuurlijk niet.

Johannes bevindt zich overal en nergens, want waar er ook maar iets te zien en te beschrijven is, daar wordt hij in de Geest naartoe gebracht. Zijn bewegingen komen niet overeen met de bewegingen van iemand anders dan hijzelf. Hij beeldt niet de gemeente uit die omhooggaat. Daarom zijn alle argumenten dat Openbaring 4:1 de opname is, eenvoudigweg inhoudsloos. Er staat hier niet één geldig argument. Het enige wat we dus weten, is dat Johannes werd opgenomen in de hemel. Dat is alles wat we hoeven te weten, want hij gaat beschrijven wat hij zag. Wat hij zag, is naar mijn mening niet wat jij of ik zouden zien. Als je bijvoorbeeld vandaag zou sterven en naar de hemel zou gaan, zou je de dingen zien zoals ze zijn. Johannes ziet en beschrijft dingen die naar mijn mening symbolisch zijn. Ik geloof dat hij ze ziet zoals ze in een symbolische vorm worden afgebeeld.

7

De symbolische aard van het visioen

Het staat je uiteraard vrij om daarover met mij van mening te verschillen, en het zou totaal geen verschil maken of jij gelijk had of ik. Er is geen enkele reden om er ruzie over te maken. Ik laat je alleen weten dat ik er niet van uitga dat wat Johannes beschrijft, ook is wat wij zullen zien. Ik verwacht niet dat ik God een boekrol met zeven zegels erop zie vasthouden. Ik verwacht niet Jezus te zien als een Lam met zeven ogen en zeven horens, wat Johannes wel zal zien. Ik verwacht niet per se wezens zoals de vier levende wezens te zien. Ik denk niet dat de beschreven handelingen letterlijk plaatsvinden. Ik denk dat hij ons een indruk heeft gegeven van hoe de hemel is en waarmee de bewoners van de hemel zich bezighouden. En belangrijker nog: wat er in de hemel plaatsvond waardoor de gebeurtenissen werden teweeggebracht waarover we in hoofdstuk 6 zullen lezen, namelijk het verbreken van de eerste zes zegels.

Hier wordt het toneel voorbereid, zodat we in hoofdstuk 5 een boekrol met zeven zegels te zien krijgen, de presentatie van een mysterie. Wat staat er in deze boekrol? Wie gaat hem openen? Aanvankelijk loopt de spanning op, zoals we zullen zien. Een luide stem uit de hemel zegt:

En ik zag een sterke engel, die met luide stem uitriep: Wie is het waard de boekrol te openen en zijn zegels te verbreken?

OPENBARING 5:2

In eerste instantie is niemand waardig, en het lijkt erop dat het verhaal daar meteen zal eindigen. Dan verschijnt Jezus natuurlijk. Het geheel wordt heel dramatisch gebracht. Maar het punt is dat het visioen in de hemel, dat de hoofdstukken 4 en 5 beslaat, het toneel gereedmaakt voor het verbreken van de zeven zegels. En ik geloof dat het op symbolische wijze enigszins verklaart waarom deze gebeurtenissen plaatsvinden.

8

Het hemelse troonbeeld voorgelezen

Ik zal het voorlezen en daarna over de details spreken. Eerst hoofdstuk 4:

En meteen raakte ik in geestvervoering. En zie, er stond een troon in de hemel, en op de troon zat Iemand. En Hij Die daar zat, zag eruit als de stenen jaspis en sardius. En er was een regenboog rondom de troon, die eruitzag als een smaragd. En rondom de troon stonden vierentwintig tronen. En op de tronen zag ik de vierentwintig ouderlingen zitten, bekleed met witte kleren, en met gouden kronen op hun hoofd. En uit de troon kwamen bliksemstralen, donderslagen en stemmen. En er stonden zeven vurige fakkels te branden vóór de troon. Dit zijn de zeven Geesten van God.

OPENBARING 4:2-5

Daar zijn ze weer.

En vóór de troon was een glazen zee, als kristal. En in het midden van de troon en om de troon heen waren vier dieren, vol ogen van voren en van achteren. En het eerste dier leek op een leeuw, het tweede dier leek op een kalf, het derde dier had het gezicht als van een mens, en het vierde dier leek op een vliegende arend. En de vier dieren hadden elk voor zich zes vleugels rondom, en vanbinnen waren die vol ogen. Ze hadden geen rust en zeiden dag en nacht: Heilig, heilig, heilig is de Heere God, de Almachtige, Die was, Die is, en Die komt! En telkens wanneer de dieren heerlijkheid, eer en dank brachten aan Hem Die op de troon zat en Die leeft in alle eeuwigheid, wierpen de vierentwintig ouderlingen zich neer voor Hem Die op de troon zat, aanbaden Hem Die leeft in alle eeuwigheid, en wierpen hun kronen neer vóór de troon en zeiden: U bent het waard, Heere, te ontvangen de heerlijkheid, de eer en de kracht, want U hebt alle dingen geschapen, en door Uw wil bestaan zij en zijn zij geschapen.

OPENBARING 4:6-11

Dit dient alleen om het toneel gereed te maken. De hoofdstukindeling is kunstmatig. Het volgende wat hij ziet, is de troon. Hij heeft Degene Die op de troon zit al beschreven. Maar in hoofdstuk 5, vers 1, merkt hij vervolgens op dat er een boekrol in Zijn hand is. Dat wordt enkele verzen lang het centrale aandachtspunt.

9

God op de troon zonder zichtbare gestalte

Maar laten we het hebben over wat we tot nu toe hebben gezien. Hij ziet een troon en Iemand Die erop zit. Er wordt geen beschrijving gegeven van de Man op de troon, behalve dat Hij er uitziet als een jaspis en een sardius. Dat zegt ons eigenlijk niet veel. Stel dat je zei: ‘Heb je die-en-die ontmoet?’ ‘Ja.’ ‘Hoe zag Hij eruit?’ ‘Hij zag eruit als een steen, een beetje als een edelsteen — eigenlijk als een paar edelstenen.’ Dat zegt je eigenlijk niets over hoe Hij eruitzag, en daar is een reden voor.

Ezechiël zag ook de troon van God, en hij zag enkele dingen die sterk aan dit visioen doen denken. Ezechiël beschreef de troon en de wagens en de raderen en de wezens op de vier hoeken van de wagen. Eén ding beschreef hij niet: Degene op de troon. Waarom niet? Omdat God niet de gewoonte had Zichzelf zichtbaar te maken, vanwege het gevaar dat mensen in de verleiding zouden komen beelden van Hem te maken. Als Johannes tot in detail had beschreven hoe Degene op de troon eruitzag, zou de christelijke kunst door de hele geschiedenis heen aanschouwelijke afbeeldingen van God hebben gekend, en dat is verboden.

Als je erover nadenkt, is er wel een aanschouwelijk beeld van Jezus, maar dat is symbolisch. Toch hebben zelfs de symbolische beelden kunstwerken geïnspireerd. Christenen, en waarschijnlijk vóór de christenen al de Joden, konden de verleiding niet weerstaan om beelden te maken en afbeeldingen te tekenen van de dingen in de hemel, hoewel het tweede gebod luidt:

U zult voor uzelf geen beeld maken, geen enkele afbeelding van wat boven in de hemel, of beneden op de aarde of in het water onder de aarde is. U zult zich daarvoor niet neerbuigen, en die niet dienen, want Ik, de HEERE, uw God, ben een na-ijverig God, Die de misdaad van de vaders vergeldt aan de kinderen, aan het derde en vierde geslacht van hen die Mij haten,

EXODUS 20:4-5

Toen God tegen Israël sprak over het moment waarop zij de wolk en alles op de berg Sinaï zagen, zei Hij:

U moet, omwille van uw leven, zeer op uw hoede zijn — u hebt immers geen enkele gestalte gezien op de dag dat de HEERE bij de Horeb tot u sprak vanuit het midden van het vuur — dat u niet verderfelijk handelt en voor u een beeld maakt, de afbeelding van enig afgodsbeeld, de vorm van een man of vrouw,

DEUTERONOMIUM 4:15-16

En dus is er geen beschrijving van Degene op de troon, behalve dat Hij kennelijk glinsterde of doorzichtig was, of op de een of andere manier iets van edelstenen had. Er wordt niet eens gezegd dat Hij een menselijke gestalte had. Maar aangezien Hij op een troon zit en een hand heeft, zoals we in hoofdstuk 5 zullen zien, had Hij waarschijnlijk in grote lijnen een menselijke gestalte.

10

De identiteit van de 24 oudsten

Er staat dat er rondom de troon 24 tronen stonden. We hebben de beschrijving van de 24 oudsten gezien. En natuurlijk: wie zijn zij? En wie zijn de vier levende wezens? We hebben van beide groepen beschrijvingen, en toch blijven ze zelfs voor commentatoren zeer mysterieus.

Veel mensen denken dat de 24 oudsten de 12 aartsvaders zijn, dat wil zeggen de 12 zonen van Jakob, uit wie de 12 stammen van Israël zijn voortgekomen, en de 12 apostelen. Maar een van de 12 apostelen, Johannes, keek als buitenstaander naar hen. Dus als hij inderdaad naar de 12 apostelen keek, keek hij naar zichzelf op een van die tronen. Hij geeft niet aan dat hij zichzelf of iemand van de anderen herkende. Het waren gewoon oudsten.

Oudsten zijn heersers, en zij zaten op tronen. Ook hadden zij gouden kronen op hun hoofd. Ze hadden dus de uiterlijke kenmerken van koningen, maar ze droegen ook witte gewaden. Later zullen we zien dat de oudsten gouden schalen vol reukwerk hebben. Met andere woorden, ze doen iets wat aan de priesterdienst doet denken. Ze vervullen koninklijke functies doordat ze op tronen zitten en kronen dragen. Toch worden ze ook als priesterlijk voorgesteld: ze dragen witte gewaden en hebben reukwerk bij zich, zoals dat ook in de tempeldienst werd gebruikt.

[Vertalersnoot: De Engelse lezing spreekt hier over “robes”, het branden van wierook en wierookvaten. De aangehaalde HSV heeft in Openbaring 4:4 “witte kleren” en spreekt in Openbaring 5:8 over “gouden schalen vol reukwerk”.] Dus wie ze ook mogen zijn, ze zijn priesterlijk en koninklijk.

Sommigen zeggen dat het getal 24 ontleend is aan het feit dat David het priesterschap in zijn tijd in 24 afdelingen verdeelde, omdat er te veel priesters waren om allemaal tegelijk bij de tabernakel dienst te doen. Hij verdeelde hun taken over perioden van twee weken, het hele jaar door, en er waren 24 groepen. Dat is mogelijk. Deze oudsten vervullen inderdaad priesterlijke functies, en het getal 24 doet denken aan de 24 afdelingen waarin David de priesters verdeelde.

Maar ik denk dat we deze 24 oudsten waarschijnlijk eenvoudigweg moeten opvatten als vertegenwoordigers van Gods volk. God had een volk voordat Christus kwam en daarna, in het Oude Testament en het Nieuwe. In het Oude Testament was Gods volk verdeeld in de 12 stammen, en in het Nieuwe wordt het vertegenwoordigd door de 12 apostelen.

Hoewel ik niet denk dat Johannes de 12 apostelen en de 12 aartsvaders zag, denk ik dat het getal 24 wijst op de combinatie van heiligen uit het Oude Testament en het Nieuwe Testament. Dat wil zeggen: deze oudsten zijn waarschijnlijk helemaal geen echte mensen. Ze maken deel uit van een visioen. Ze zijn symbolisch. Ik verwacht niet werkelijk 24 tronen rondom de troon van God te zien als ik naar de hemel ga. Nu kan ik het mis hebben. Wat ik verwacht, is niet gezaghebbend.

Maar zoals ik de aard van een visioen in de Bijbel begrijp, of het nu om Daniël, Zacharia, Ezechiël of Johannes op Patmos gaat, is het eigen aan visioenen dat bijna alles in het visioen iets vertegenwoordigt en een bepaald begrip overbrengt. Daarom

zouden de 24 personen die koninklijk en priesterlijk lijken, op Gods volk wijzen.

U dan, u zult voor Mij een koninkrijk van priesters en een heilig volk zijn. Dit zijn de woorden die u tot de Israëlieten moet spreken.

EXODUS 19:6

Dit gold voor Israël in het Oude Testament wanneer het trouw was, en het geldt voor de gemeente in het Nieuwe Testament.

Daarom verklaren de meeste commentatoren de 24 oudsten als 12 vertegenwoordigers van de heiligen uit het Oude Testament en 12 vertegenwoordigers van de heiligen uit het Nieuwe Testament. Ik heb geen alternatief kunnen bedenken dat mij aannemelijker lijkt, gezien de algemene boodschap van het visioen zoals ik die begrijp.

11

De oudsten als Gods verlost volk

We zullen zien dat zij God prijzen. Gods volk prijst Hem inderdaad. Hij ontvangt heerlijkheid van Zijn volk, zowel van degenen die Hij in het Oude Testament heeft gered als van degenen die Hij in het Nieuwe heeft gered. We zullen in hoofdstuk 15 zien dat deze hemelbewoners zingen wat het Lied van Mozes en het Lied van het Lam wordt genoemd.

In Openbaring 15:3 zongen deze mensen in de hemel rondom de troon. Er staat dat zij het Lied van Mozes, de dienaar van God, en het Lied van het Lam zingen. Daar wordt een gedeelte van hun gezang weergegeven. Het Lied van Mozes is natuurlijk het lied van het verlost volk uit het Oude Testament, dat door de Rode Zee heen trok. Zij zongen wat in Exodus 15 het Lied van Mozes werd genoemd.

Maar dit is het Lied van Mozes, gekoppeld aan het Lied van het Lam. Hier zingen de geredden van het Oude Testament en de verlost van het Nieuwe Testament samen. Daarom is ook hier het zingen van de 24 oudsten waarschijnlijk hetzelfde als het

zingen van deze mensen in hoofdstuk 15. Zij vertegenwoordigen alle mensen die God door alle tijden heen heeft gered, uit het Oude en het Nieuwe Testament.

Ze zijn niet noodzakelijkerwijs allemaal in de hemel. Mensen die geloven dat de opname vóór de grote verdrukking in hoofdstuk 4, vers 1 plaatsvond, zeggen vaak: 'Nou, zie je wel, de gemeente is hier in de hemel.' Ze zeggen dat de 24 oudsten de gemeente vertegenwoordigen, en dat die zich in de hemel bevindt, dus moet de gemeente opgenomen zijn. Wel, ik verzeker je dat een groot deel van de gemeente in feite in de hemel is terwijl wij hier spreken. Ze zeggen: 'Om met tienduizenden van Zijn heiligen terug te komen, zal Jezus eerst de gemeente moeten opnemen. Hij moet dus vóór Zijn komst met de heiligen eerst voor de heiligen komen.' Dat is niet zo. Op dit moment zijn er tienduizenden van Zijn heiligen bij Hem in de hemel. Hij kan hen meenemen wanneer Hij maar wil. Daarvoor hoeft Hij niet eerst ons op te nemen. Hij kan de tienduizenden meenemen die nu bij Hem zijn.

Johannes wordt opgenomen in de hemel en hij ziet het volk van God. Ik weet niet eens zeker of wij dit zo moeten opvatten dat hij het idee overbrengt dat deze mensen van God zich specifiek in de hemel bevinden. Hij is in de Geest en ziet geestelijke dingen. Daarom zou de aanbidding van het volk van God het volk van God kunnen vertegenwoordigen, ongeacht waar zij zich bevinden. Velen van hen zijn beslist al naar de hemel gegaan. Sommigen van hen zijn nog hier. Maar de aanbidding van de heiligen wordt volgens mij door deze mensen uitgebeeld. Omdat het tafereel zich in de hemel rond de troon afspeelt, brengt het ongetwijfeld voornamelijk het idee over van heiligen die naar de hemel zijn gegaan.

Nadat hij de 24 oudsten heeft beschreven, staat er in vers 5:

En uit de troon kwamen bliksemstralen, donderslagen en stemmen. En er stonden zeven vurige fakkels te branden vóór de troon. Dit zijn de zeven Geesten van God.

OPENBARING 4:5

We zullen in het boek Openbaring veel bliksemstralen, donderslagen en stemmen tegenkomen. Iedere keer dat ze samen worden genoemd, lijkt hij er zelfs iets aan toe te voegen: bliksemstralen, donderslagen, stemmen en een aardbeving; daarna

bliksemstralen, donderslagen, stemmen, een aardbeving en grote hagel. Die dingen blijven zich opstapelen. Maar het voornaamste is dat ze uit de troon voortkomen en beelden van oordeel zijn. Het idee hier is dat welk oordeel we straks ook zullen lezen, helemaal niet willekeurig is. Het komt voort uit de wijze Rechter, Die Zelf het vonnis uitspreekt en deze oordelen brengt over mensen die ze verdienen. Daar zullen we zo dadelijk meer over zeggen.

12

Het raadsel van de zeven Geesten

Er brandden vóór de troon ook zeven vurige lampen, die de zeven Geesten van God zijn. We kwamen de zeven Geesten van God voor het eerst in hoofdstuk 1 tegen, en dat hielp ons niet bijzonder veel om te begrijpen wie zij zijn. In hoofdstuk 1, vers 4 staat:

Johannes aan de zeven gemeenten die in Asia zijn: genade zij u en vrede, van Hem Die is en Die was en Die komt, en van de zeven Geesten, Die voor Zijn troon zijn, en van Jezus Christus, Die de getrouwe Getuige is, de Eerstgeborene uit de doden en de Vorst van de koningen der aarde. Hem Die ons heeft liefgehad en ons van onze zonden gewassen heeft in Zijn bloed,

OPENBARING 1:4-5

Ik opperde dat velen geloven dat dit de Drie-eenheid is: de eerste Persoon Die wordt genoemd, Hij Die is, Die was en Die komen zal, is dan de Vader; Jezus Christus is duidelijk Hijzelf; en vervolgens vertegenwoordigen de zeven Geesten van God de Heilige Geest. Ik zeg dat omdat de commentatoren dat zeggen. Ik heb ook gezegd dat ik er helemaal niet van overtuigd ben dat dit een erg bevredigende uitleg is van wie de zeven Geesten van God zijn. Ik ken alleen geen enkel ander alternatief dat ooit is geopperd en dat steekhoudender is. Daarmee wil ik niet zeggen dat dit bijzonder steekhoudend is.

Wie de zeven Geesten van God zijn, is enigszins een mysterie. Door te zeggen dat zij de Heilige Geest vertegenwoordigen, los je in zekere zin een mysterie op. Of dat het op een bevredigende manier oplost of niet, mag ieder voor zichzelf beoordelen. Maar we kwamen hen in hoofdstuk 1, vers 4 tegen zonder enige uitleg over wie zij waren.

Daarna kwamen we hen in hoofdstuk 3, vers 1 opnieuw tegen in de uitspraak van Jezus:

En schrijf aan de engel van de gemeente in Sardis: Dit zegt Hij Die de zeven Geesten van God heeft en de zeven sterren: Ik ken uw werken, en weet dat u de naam hebt dat u leeft, maar u bent dood.

OPENBARING 3:1

Hier verbindt Hij de zeven Geesten van God op de een of andere manier met de zeven sterren. Je herinnert je dat de zeven sterren de zeven engelen van de zeven gemeenten waren. Wat Johannes zag, werd aan het einde van hoofdstuk 1, in vers 20, uitgelegd. Wat zijn de zeven sterren? Wat zijn de zeven lampen? De zeven sterren zijn de zeven engelen van de zeven gemeenten. De zeven lampen zijn de zeven gemeenten.

[Vertalersnoot: De spreker gebruikt in het Engels hetzelfde woord voor de “lamps” van Openbaring 1 en 4. De HSV spreekt in Openbaring 1 over “kandelaren” en in Openbaring 4:5 over “vurige fakkels”.]

We zien dus in hoofdstuk 3, vers 1 dat de zeven Geesten van God op de een of andere manier met de zeven sterren verbonden zijn. Maar hier in hoofdstuk 4 worden ze met de zeven lampen verbonden; ze worden er zelfs mee vereenzelvigd. Hoofdstuk 4, vers 5 zegt:

Voor de troon brandden zeven vurige lampen, dat zijn de zeven Geesten van God.

In hoofdstuk 1 waren de zeven lampen de zeven gemeenten. Natuurlijk zijn er zeven kandelaars, maar vermoedelijk stond er op iedere kandelaar een lamp. Of hiermee wordt gezegd dat de gemeenten hun licht laten schijnen onder Gods toezicht, vóór de

troon van God, of wat dan ook, weet ik niet. Maar het mysterieuze is dat er staat dat deze lampen de zeven Geesten van God zijn.

Het mysterie wordt dus alleen maar groter. We zullen nog één keer over hen horen, en dat zal niet helpen. We zien ze opnieuw genoemd in hoofdstuk 5, vers 6, waar halverwege het vers staat:

En ik zag, en zie: te midden van de troon en van de vier dieren en te midden van de ouderlingen stond een Lam als geslacht, met zeven hoorns en zeven ogen. Dat zijn de zeven Geesten van God, die uitgezonden zijn over heel de aarde.

OPENBARING 5:6

Dus wat zijn nu de zeven Geesten van God? Het zijn de zeven ogen, en het zijn de zeven lampen, en ze worden op de een of andere manier in verband gebracht met de zeven sterren. Ze worden ook in verband gebracht met Jezus en de Vader in de begroeting aan het begin van het boek. Wanneer je al die aanwijzingen bij elkaar kunt brengen en mij kunt vertellen wat de gemeenschappelijke noemer is, zullen we weten wat de zeven Geesten werkelijk zijn. Dat zijn alle verzen die we hebben waarin ze worden genoemd. Ik denk dus dat ik heb geleerd heel tevreden te zijn met de weinige dingen die ik kan begrijpen, en te beseffen dat er waarschijnlijk een groot aantal dingen zal zijn die ik niet kan begrijpen. Maar één ding dat ik volgens mij wel kan begrijpen, terwijl we verdergaan en Schrift met Schrift vergelijken, is de voortgang van de plot van dit verhaal. En dat is wat ik met jullie zal proberen te delen.

13

De glazen zee vóór het oordeel

Nu hoofdstuk 4, vers 6:

En vóór de troon was een glazen zee, als kristal. En in het midden van de troon en om de troon heen waren vier dieren, vol ogen van voren en van achteren.

OPENBARING 4:6

Trouwens, „een glazen zee” betekent dat die heel kalm is. De zee is soms heel onstuimig. Op dit moment heerst er kalmte. De zee zal in beroering worden gebracht. In hoofdstuk 7 staat in vers 1:

Hierna zag ik vier engelen staan op de vier hoeken van de aarde. Zij hielden de vier winden van de aarde tegen, opdat er geen wind zou waaien op de aarde, of op de zee of tegen enige boom.

OPENBARING 7:1

Dat wil zeggen: op dit moment zal geen onstuimigheid worden toegelaten, omdat er eerst iets moet gebeuren. In dat geval is het de verzegeling van de dienaren van God op hun voorhoofd. Dat moet gebeuren vóór enige onstuimigheid, voordat er enig oordeel komt. De zee zal door de wind heen en weer worden geblazen. De zee zal in beroering worden gebracht, samen met bomen en andere dingen. Maar nu ziet hij kalmte: een glazen zee. Er gaan donderslagen en bliksemstralen uit van de troon, maar die brengen de dingen nog niet in de war. De zee is nog steeds kalm. De oordelen zijn nog niet werkelijk losgelaten.

Er staat in vers 6:

Midden voor de troon en rondom de troon waren vier levende wezens, van voren en van achteren vol ogen.

Waar zijn ze nu? Ze zijn te midden van de troon en rondom de troon. Wat zou er te midden van de troon kunnen zijn? Stel je een troon voor, en daar zit al iemand op. Dus waar moeten de levende wezens dan zijn om te midden van de troon te zijn? Misschien moeten we de troon zien als een heel complex, als een volledig verhoogd gebied waarin ze zich bevinden. Ik weet het niet. Maar ze zijn niet alleen te midden van de troon. Ze zijn ook rondom de troon.

Er zijn er maar vier. Ze moeten op de een of andere manier zo opgesteld zijn dat hij zegt dat ze te midden van en rondom de troon zijn. Ik kan het me niet voorstellen, en ik heb ook niet het gevoel dat dat nodig is. Het enige wat ik kan zeggen, is dat deze details volgens mij impressionistisch zijn en dat ze volgens mij ideeën proberen over te brengen.

14

De vier levende wezens

Wat zijn die ideeën? Wat zijn de vier levende wezens? Waarschijnlijk engelen. Zou hun beschrijving ons verder kunnen helpen? Ik weet het niet. Laten we eens kijken. Ze waren van voren en van achteren vol ogen, dus het is heel moeilijk om ze ongemerkt te besluipen.

En het eerste dier leek op een leeuw, het tweede dier leek op een kalf, het derde dier had het gezicht als van een mens, en het vierde dier leek op een vliegende arend.

OPENBARING 4:7

Ze hadden elk zes vleugels.

En de vier dieren hadden elk voor zich zes vleugels rondom, en vanbinnen waren die vol ogen. Ze hadden geen rust en zeiden dag en nacht: Heilig, heilig, heilig is de Heere God, de Almachtige, Die was, Die is, en Die komt!

OPENBARING 4:8

In de Engelse formulering waren ze blijkbaar zowel naar binnen als naar buiten gericht: hun ogen bevonden zich rondom hen, maar ook binnen in hen.

[Vertalersnoot: In de aangehaalde HSV kan “vanbinnen waren die vol ogen” grammaticaal op de vleugels slaan.]

En ze zongen.

Dat zouden genoeg aanwijzingen moeten zijn om mee verder te kunnen. Wat voor wezens zijn dit? Het is duidelijk dat het ene een leeuw is, het andere een rund, een ander mensachtig en nog een ander een arend. Maar wat stellen ze voor? Deze beeldspraak is beslist ontleend aan een combinatie van oudtestamentische passages. Zoals zoveel beelden in Openbaring worden hierin beelden uit meer dan één plaats samengevoegd.

In Ezechiël hoofdstuk 1 en Ezechiël hoofdstuk 10 geeft Ezechiël tweemaal een gedetailleerde beschrijving van wezens die hij aanduidt als de cherubs. In Ezechiël hoofdstuk 1 gebruikt hij het woord „cherubs” niet. Hij beschrijft ze alleen als wezens. Maar in hoofdstuk 10 geeft hij precies dezelfde beschrijving. Hij ziet ze opnieuw en zegt:

Dit waren de cherubs.

EZECHIËL 10:20

We weten nu dus dat wat Ezechiël zag cherubs waren.

Waren dat deze wezens? Niet precies, maar ze lijken wel verwant te zijn, omdat dezelfde vier wezens die we hier uitgebeeld zien, ook in de cherubs uitgebeeld werden. Het enige verschil is dat we hier één wezen hebben dat op een leeuw lijkt, één dat op een os of een kalf lijkt, één dat op een mens lijkt en één dat op een arend lijkt. De cherubs die Ezechiël zag, waren ook met zijn vieren. Ze bevonden zich op de vier hoeken van de strijdswagen, als lakeien rondom Gods troonwagen. Maar elk van hen had vier gezichten. Elk van de cherubs had een leeuwengezicht, elk had een ossengezicht, elk had het gezicht van een mens en elk had het gezicht van een arend.

Met andere woorden, samen hadden ze zestien gezichten. Voor zover we kunnen nagaan, hebben deze levende wezens er slechts vier. Het zijn dezelfde dieren, dezelfde gezichten, maar enigszins anders verdeeld.

Bovendien hadden de cherubs die Ezechiël zag vier vleugels. Er wordt uitdrukkelijk gezegd dat ze vier vleugels hadden. Hier staat dat deze wezens in vers 8 zes vleugels hebben. Doordat ze zes vleugels hebben, lijken ze meer op de serafs, de brandenden die Jesaja in Jesaja 6 zag, toen hij de Heere hoog en verheven zag, terwijl de sleep van Zijn gewaad de tempel vulde. Het waren de serafs die daar zongen:

Heilig, heilig, heilig is de HEERE van de legermachten.

JESAJA 6:3

Dat is wat deze wezens zingen. Dat is het lied dat deze wezens zingen. Ze zingen het lied van de serafs en ze hebben zes vleugels. De serafs hadden zes vleugels.

Zijn dit dan serafs of zijn het cherubs? Het is mogelijk dat de serafs volledig aan deze beschrijving beantwoorden en dat de cherubs in zekere zin op hen lijken doordat ze soortgelijke gezichten hebben. Maar mijn indruk is dat dit symbolische visioen beelden ontleent aan zowel de cherubs als de serafs. We zouden natuurlijk kunnen aannemen dat de cherubs echte wezens zijn die aan de beschrijving van Ezechiël beantwoorden en werkelijk in de hemel leven. De serafs zijn ook levende wezens die in de hemel leven. En deze wezens zijn een soort kruising, alsof daarboven enige vermenging heeft plaatsgevonden. De engelen trouwen niet en worden niet uitgehuwelijkt, maar er bestaan enkele tussenvormen tussen hen in. Dat zijn deze vier levende wezens. Ik denk niet dat we het zo moeten bekijken.

Ik denk dat de cherubs die Ezechiël beschrijft, de serafs die Jesaja beschrijft en deze wezens allemaal symbolische beschrijvingen zijn en geen letterlijke. Dit hoeft ons niet dwars te zitten. Zodra je vooral met Ezechiël vertrouwd raakt, en met andere soortgelijke boeken, zoals Zacharia, zul je merken dat het niet ongebruikelijk is om dit te zeggen. Elk visioen dat Zacharia of Ezechiël zag, zat vol dingen die in werkelijkheid niet waren wat ze leken te zijn: arenden die koningen van Juda voorstelden; een

olijfboom of een soort cederboom die de Messias voorstelde; de koning van Tyrus die een cherub werd genoemd; de koning van Assyrië die een ceder op de Libanon werd genoemd.

In Zacharia worden Jozua en Zerubbabel twee olijfbomen genoemd. Ze worden voorgesteld met gouden buizen die van hen naar gouden schalen lopen en zo een kandelaar van olie voorzien. Het zijn deze twee mannen. Met andere woorden, in apocalyptische visioenen zijn de dingen niet wat ze lijken te zijn. Wat wordt getoond, is een voorstelling van een idee dat ergens mee overeenkomt. Daarom beantwoordt een beschrijving van de cherubs, de serafs of deze wezens waarschijnlijk aan bepaalde ideeën die we hier geacht worden te begrijpen. Op grond van mijn vertrouwdheid met andere soortgelijke visioenen in het Oude Testament ga ik ervan uit dat dit waar is.

15

De levende wezens verbeelden de schepping

Wat stellen ze dan voor? Hoewel de gezichten hier anders verdeeld zijn dan in Ezechiël, komen op beide plaatsen dezelfde vier gezichten voor. Je hebt een leeuw, een os, een mens en een arend. Wat stellen die voor? De rabbijnen hadden daar een theorie over. Niet over Openbaring natuurlijk, maar over de gezichten in Ezechiël, die hier in Openbaring ook worden uitgebeeld. Toen de rabbijnen over de cherubs van Ezechiël nadachten, zeiden ze: ‘De leeuw is het voornaamste van de wilde dieren. De os is het voornaamste van de tamme dieren. De arend is duidelijk de voornaamste van de vogels. En de mens is het voornaamste van de hele schepping.’ Zo omvatten de leeuw, de os, de vogels en de mens eenvoudigweg de voornaamste vertegenwoordigers van het hele geschapen rijk, van alle wezens die God geschapen heeft.

Toen Mozes met de twaalf stammen van Israël moest onderhandelen, riep hij ook de hoofden, de leiders, de vorsten en de oudsten van de stammen bijeen, de oudere mannen die namens de stammen onderhandelden. De stammen werden door hun hoofden vertegenwoordigd. Zo worden alle rijken van de schepping, de wilde dieren, de tamme dieren, de vogels en heel de schepping zelf, in deze visioenen door hun voornaamsten vertegenwoordigd. Het idee is dat deze vier levende wezens de schepping vertegenwoordigen.

Wat zien we hen doen? God prijzen.

De hemel vertelt Gods eer, het gewelf verkondigt het werk van Zijn handen.

PSALMEN 19:2

De schepping verkondigt Zijn lof, net als de verlost mensen. In dit visioen wordt God geprezen door de mensen die Hij verlost heeft en door Zijn schepping: de twee bronnen waaruit God lof ontvangt.

16

Onophoudelijke lof en afgeworpen kronen

Een van de redenen waarom we kunnen vermoeden dat we hier niet naar een letterlijk beeld kijken, is dat er staat dat deze levende wezens niet ophouden. Ze rusten dag noch nacht. Ze houden niet op dit lied te zingen:

En de vier dieren hadden elk voor zich zes vleugels rondom, en vanbinnen waren die vol ogen. Ze hadden geen rust en zeiden dag en nacht: Heilig, heilig, heilig is de Heere God, de Almachtige, Die was, Die is, en Die komt!

OPENBARING 4:8

Het is een zeer verheven lied. Het is een zeer opbouwend lied. Er zit goede theologie in, maar zingen ze dag en nacht, voor eeuwig en altijd, alleen maar deze drie regels en verder niets? Misschien.

Maar wat het minder waarschijnlijk maakt dat dit letterlijk is, is wat er in vers 9 staat:

En telkens wanneer de dieren heerlijkheid, eer en dank brachten aan Hem Die op de troon zat en Die leeft in alle eeuwigheid,

OPENBARING 4:9

Telkens wanneer ze dat doen — maar ze doen het onophoudelijk, dag en nacht. Maar wat betekent „telkens wanneer” dan, als ze er nooit mee ophouden? Telkens wanneer ze dit lied zingen, reageren de oudsten door hun kronen voor de troon neer te werpen.

Betekent dit dat de oudsten voortdurend hun kronen afwerpen, omdat de levende wezens voortdurend zingen? Telkens wanneer de levende wezens dit lied zingen, zetten zij hun kronen af. Zetten ze die dan weer op en werpen ze die weer af? Hoe werkt dit? Hoe moeten we ons dit voorstellen? Ik weet niet of het de bedoeling is dat we het ons voorstellen. Volgens mij is het vooral de bedoeling dat we het in ons opnemen. We moeten het niet zozeer voor ons zien, maar het verwerken.

De gedachte hier is dat de oudsten hun kronen voor de Heere neerwerpen, alsof ze zeggen: ‘Welke prestaties wij ook hebben geleverd, het zijn niet werkelijk onze prestaties, maar de Uwe. Welke beloningen wij ook hebben verdiend, wij hebben ze verdiend door Uw kracht, doordat U ons daartoe in staat stelde, door Uw genade. Daarom behoren deze beloningen U toe.’ De handeling van het neerwerpen van de kronen voor de troon zou in elk geval die gedachte overbrengen. Volgens mij is dit visioen meer gericht op het overbrengen van gedachten dan op het geven van een soort letterlijke beschrijving van wat er op dit moment werkelijk in de hemel gebeurt, of zelfs van wat er letterlijk in de hemel gebeurde toen Johannes dit zag. God openbaart aan Johannes een verhaal in beelden dat hem enig begrip geeft van hemelse werkelijkheden, maar volgens mij niet in de vorm van een letterlijke beschrijving.

We zien dat de oudsten in vers 11 dit lied zingen:

U bent het waard, Heere, te ontvangen de heerlijkheid, de eer en de kracht, want U hebt alle dingen geschapen, en door Uw wil bestaan zij en zijn zij geschapen.

OPENBARING 4:11

Ze erkennen God als de Schepper van alles en wijzen op Zijn gezagsrechten. Omdat alles op Zijn bevel is gemaakt, is alles gemaakt voor Zijn doel, naar Zijn wil. Alles is gemaakt, zoals de King James zegt:

omdat U dat wilde.

De King James zegt:

Omdat U dat wilde, bestaan ze en zijn ze geschapen.

God had iets voor ogen dat Hem zou behagen, en Hij maakte alles met het oog daarop.

[Vertalersnoot: Deze formulering bouwt voort op de zojuist genoemde King James-vertaling “for Thy pleasure”; de HSV heeft “door Uw wil”.]

17

Menselijk levensdoel tegenover nihilisme

Dit wijst er natuurlijk op dat de schepping geen ander bestaansdoel heeft dan God te behagen en Zijn doel te vervullen. Dat betekent dat wij, die deel uitmaken van die schepping, geen enkele reden hebben om te bestaan, behalve om het doel van God te vervullen. Soms stellen we ons voor dat wij een doel hebben. Wanneer je met een atheïst praat of iets van een atheïst leest, hebben ze werkelijk geen enkel goed antwoord op de vraag: ‘Welnu, wat is dan het doel van het bestaan?’ Als ze eerlijk zijn, moeten ze zeggen: ‘Er is werkelijk geen doel.’ Maar als ze niet helemaal eerlijk zijn en niet bereid zijn zo ver te gaan, zouden ze zeggen: ‘Iedereen moet voor zichzelf bepalen wat het doel van zijn bestaan is. Mijn doel is om de wereld een betere plek te maken. Mijn doel is om armoede te verlichten. Mijn doel is om deze goede dingen te doen’, of wat dan ook.

Maar wie heeft dat doel vastgesteld? Jij? Dan heeft het geen geldigheid op zichzelf. Je doet alleen maar alsof je een doel hebt, want wij vragen: ‘Met welk doel besta jij?’ Je bent niet door je eigen wil tot bestaan gekomen om jouw doel te vervullen. Toen je er eenmaal was, heb je zelf besloten dat je iets wilde doen en je hebt besloten: ‘Dat wordt vanaf nu mijn doel.’ Maar wat was in de eerste plaats het doel van jouw aanwezigheid hier? Dat kon jij niet hebben gekozen. Heel weinig mensen zullen hun ouders het doel van hun leven voor hen laten kiezen. Dus wie heeft bedoeld dat jij hier zou zijn? Als er geen God is, heeft niemand dat gedaan. Als er geen God is, heeft het leven geen doel.

Het is niet zo verrassend dat het nihilisme zo'n kenmerkende denkwijze is geworden van een of twee generaties die zijn opgevoed met de leer dat zij niet door God geschapen zijn. Ze zijn gewoon op dezelfde manier ontstaan als elke andere diersoort: door een proces dat de natuur gedachteloos in werking stelde en waardoor dingen ontstonden die de natuur nooit bedoeld had voort te brengen. De natuur bracht ze blind en gedachteloos voort. Er is niet meer reden voor jou om hier te zijn dan voor een steen om in de grond te liggen. Er is geen reden waarom iets hier zou zijn. Het is er gewoon. Het is gewoon gebeurd.

Maar als je dat denkt, is er natuurlijk werkelijk helemaal niets verhevens aan het mens-zijn. Je kunt het doel van je leven niet vervullen, want er is er werkelijk geen. Je kunt doen alsof er een doel is. Je kunt je voorstellen dat er een is. Je kunt hopen dat er een is. Je kunt zelf een doel bepalen en zeggen: 'Dat is mijn doel.' Maar dan moet je leven met de wetenschap: 'Ik zeg alleen maar dat dit mijn doel is. Ik weet werkelijk niet waarom ik geboren ben. Volgens mij ben ik nergens voor geboren. Ik ben gewoon zonder enig doel geboren. Om voldoening te vinden, moet ik doen alsof er iets is waarvoor ik hier ben, iets wat moest gebeuren. Het was de bedoeling dat ik een plaats in deze puzzel zou innemen. Er moest iets gedaan worden, en ik was degene voor die taak.'

Als God ons gemaakt heeft, zijn al die intuïtieve overtuigingen waar. Iedereen gelooft dat zijn bestaan een doel heeft. En als mensen dat niet geloven, zijn ze zo ongeveer toe aan een isoleercel met zachte wanden. Want je kunt werkelijk niet als mens leven zonder een gevoel van richting, zonder het besef dat er een reden is waarom ik deze kant op moet gaan en niet die kant, omdat het mijn doel is om dat te doen.

Een filosoof — ik weet niet meer of hij christen was of niet; waarschijnlijk was hij christen, maar hij was filosoof, geen theoloog — wordt als volgt geciteerd: 'Volgens de evolutie heeft het universum doelbewust schepselen voortgebracht die geobsedeerd zijn door het vinden van hun doel, maar er is geen doel voor hen.' Het zou heel vreemd zijn als deze obsessie om te geloven dat er een doel is, terwijl dat er niet is, op de een of andere manier een selectievoordeel zou bieden. Waarom zouden schepselen die zich vergissen in de werkelijkheid en denken dat er iets transcendent bestaat terwijl dat niet zo is, een selectievoordeel hebben? Waarom zou de evolutie dit soort schepsel voortbrengen?

Als het niet waar is, zijn deze mensen als struisvogels met hun kop in het zand. Als het niet waar is, doen ze alsof het universum anders in elkaar zit dan werkelijk het geval is. Het is moeilijk voor te stellen hoe de evolutie, als die de sterksten, de verstandigsten en de besten uitkiest, een heel ras zou uitkiezen als het dominante ras, terwijl dat ras iets over het universum gelooft wat niet waar is en iets over zichzelf wat niet waar is. Namelijk dat iemand hen ergens voor gemaakt heeft.

18

De rechten van de Schepper

Iemand heeft dat gedaan, en dat is wat deze vierentwintig oudsten verklaren:

God is het waard om alle heerlijkheid, eer en macht te ontvangen, omdat Hij alles heeft geschapen, en Hij deed dat met een doel. Ze bestaan omdat Hij dat wil.

Het is belangrijk om hier de gevolgen van te zien. Omdat God geschapen heeft, is Hij het waard. Zijn Schepperschap betekent dat Hij iets waard is, dat wil zeggen dat Hij iets verdient: dat Hij verheerlijkt en geëerd wordt. Tegen mensen wordt gezegd dat ze God moeten eren en verheerlijken, omdat Hij dat verdient. Als mensen er dus voor kiezen God niet te eren en te verheerlijken, onthouden ze God iets wat Hij verdient.

Het is net als wanneer je iemand inhuurt om wat werk in je tuin te doen. Diegene verdient het om betaald te worden, maar je stuurt hem zonder geld naar huis. Je zegt: 'Sorry, je krijgt het geld niet.' Je licht hem op. Als iemand iets van je verdient en je geeft het hem niet, ben je een dief. Zeggen dat Hij het waard is om iets te ontvangen, betekent dat Hij dit verdient. Waarom? Omdat Hij het geschapen heeft, en Hij heeft het recht om van Zijn schepping de dingen te verwachten waarvoor Hij haar gemaakt heeft.

Dit idee dat de Schepper recht heeft op Zijn producten wordt in elk rechtssysteem van een moderne, denkende beschaving intuïtief als juist erkend. Daarom hebben we auteursrechtwetten. Daarom hebben we octrooien. Als je iets hebt gemaakt, weet men intuïtief dat je het recht behoort te hebben ermee te doen wat je wilt. Jij krijgt het octrooi erop. Jij mag de productie ervan beheersen. Jij krijgt het auteursrecht. Jij

ontvangt de royalty's ervoor. Waarom? Omdat jij het natuurlijk gemaakt hebt. Waarom zou iemand anders dat krijgen? Het ding dat je maakt, heeft uit zichzelf nergens recht op, maar degene die het gemaakt heeft wel.

God is het waard om van Zijn schepping te ontvangen wat Hij wil, en niemand heeft het recht Hem dat te onthouden. Mensen hebben daar wel de macht toe. God heeft ons een vrije keuze gegeven, en soms raken mensen daardoor in de war. Als God ons een vrije keuze heeft gegeven, waarom gaat Hij ons dan ergens om oordelen? Een vrije keuze betekent dat je verkeerde beslissingen kunt nemen. Het betekent niet dat je ermee weg kunt komen. Een vrije keuze betekent niet dat God heeft gezegd dat alle keuzes even goed en alle keuzes even geldig zijn. Het betekent alleen dat er een juiste keuze en een verkeerde keuze is, en dat Hij je de keuze laat maken die je wilt maken. Maar de verkeerde keuze heeft gevolgen.

We kunnen ervoor kiezen God te verheerlijken of iets anders met ons leven te doen. Volgens het lied van de oudsten hebben we in zekere zin de macht om die keuze te maken, maar niet het recht. We hebben niet het recht God iets te onthouden. Daarom berooft iedereen die ook maar één ogenblik van zijn leven doorbrengt zonder zich er bewust aan te hebben toegewijd God te dienen en te verheerlijken, God op dat ogenblik van wat Hem toekomt, van wat Hij het waard is te ontvangen.

19

De boekrol brengt het visioen in beweging

Hoofdstuk 5 zet het visioen dan zonder onderbreking voort, maar voegt enkele nieuwe bijzonderheden toe. We hebben al gezien dat er Eén op de troon zat en dat Hij omringd werd door een groep ongewone dienaren rond de troon: de vierentwintig oudsten en de vier levende wezens. In dit gedeelte van het visioen gaan we kennismaken met miljoenen engelen. Maar voordat dat gebeurt, moet er een belangrijke handeling plaatsvinden.

In hoofdstuk 4 komt het verhaal niet vooruit. Er wordt eenvoudigweg beschreven wat in het visioen van Johannes voortdurend in de hemel gebeurt. Maar nu is er een verhaallijn. Nu is er handeling. Nu is er ontwikkeling.

En ik zag in de rechter hand van Hem Die op de troon zat, een boekrol, vanbinnen en vanbuiten beschreven, verzegeld met zeven zegels. En ik zag een sterke engel, die met luide stem uitriep: Wie is het waard de boekrol te openen en zijn zegels te verbreken? Maar er was niemand in de hemel en ook niet op de aarde of onder de aarde die de boekrol kon openen of hem inzien. En ik huilde erg, omdat er niemand werd gevonden die het waard was die boekrol te openen, te lezen of in te zien. En een van de ouderlingen zei tegen mij: Huil niet. Zie, de Leeuw Die uit de stam van Juda is, de Wortel van David, heeft overwonnen om de boekrol te openen en zijn zeven zegels te verbreken.

OPENBARING 5:1-5

En ik zag, en zie: te midden van de troon en van de vier dieren en te midden van de ouderlingen stond een Lam als geslacht, met zeven hoorns en zeven ogen. Dat zijn de zeven Geesten van God, die uitgezonden zijn over heel de aarde. En Het kwam, en heeft de boekrol genomen uit de rechter hand van Hem Die op de troon zat.

OPENBARING 5:6-7

Er bevinden zich heel wat dingen in het midden van de troon. De levende wezens zijn daar ook, evenals de Bewoner.

Als je nog wat slaap wilde krijgen, was dat precies wat je niet had moeten zien gebeuren. Want zodra dat gebeurde, werd alles in de hemel rumoerig. Iedereen werd uitzinnig. Het werd beschouwd als een reden voor een feest toen het Lam naar voren trad en deze boekrol aannam.

Er staat:

En toen Het de boekrol genomen had, wierpen de vier dieren en de vierentwintig ouderlingen zich vóór het Lam neer. Zij hadden elk een citer en gouden schalen vol reukwerk. Dit zijn de gebeden van de heiligen. En zij zongen een nieuw lied en zeiden: U bent het waard om de boekrol te nemen en zijn zegels te openen, want U bent geslacht en hebt ons voor God gekocht met Uw bloed, uit elke stam, taal, volk en natie.

OPENBARING 5:8-9

De Alexandrijnse tekst zegt:

En zij zongen een nieuw lied en zeiden: U bent het waard om de boekrol te nemen en zijn zegels te openen, want U bent geslacht en hebt mensen voor God gekocht met Uw bloed, uit elke stam, taal, volk en natie. En U hebt hen voor onze God gemaakt tot een koninkrijk en priesters, en zij zullen over de aarde regeren.

OPENBARING 5:9-10

20

De verlost en de hemelse lofzang

Ik noemde „wij” en „zij”, omdat „wij” erop wijst dat de zangers de verlost en uit elke stam en taal zijn. Daarmee zouden ze beslist als de gemeente worden geïdentificeerd. Als wij uit elke stam en taal zijn verlost en een koninkrijk van priesters zijn geworden, dan is dit de gemeente. Als het de zangers zelf zijn, dan hebben we hen gemakkelijk

geïdentificeerd. Helaas staat er in de oudere handschriften niet „wij”, maar „zij”. Dus wie er ook zingt, die zingt over de gemeente. Of zij zelf de gemeente zijn of niet, is aan de hand van de voornaamwoorden niet zo gemakkelijk vast te stellen.

En ik zag, en hoorde een geluid van vele engelen rondom de troon, van de dieren en van de ouderlingen. En hun aantal bedroeg tienduizenden tienduizendtallen en duizenden duizendtallen. En zij zeiden met luide stem: Het Lam Dat geslacht is, is het waard om de kracht te ontvangen, en rijkdom, wijsheid, sterkte, eer, heerlijkheid en dankzegging.

OPENBARING 5:11-12

Heel toevallig staan er zeven dingen in die opsomming.

En elk schepsel dat in de hemel, op de aarde, onder de aarde en op de zee is, en alles wat daarin is, hoorde ik zeggen: Aan Hem Die op de troon zit, en aan het Lam zij de dankzegging, de eer, de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid.

OPENBARING 5:13

Toen zeiden de vier levende wezens:

Amen.

En de 24 oudsten vielen neer en aanbaden Hem Die tot in alle eeuwigheid leeft.

21

Waarom de boekrol zoveel vreugde brengt

Waar hebben we nu zojuist over gelezen? De laatste helft van het hoofdstuk is eenvoudigweg de viering. De handeling vindt plaats in de eerste helft van het hoofdstuk. Vervolgens ontdekken we hoe belangrijk die handeling was doordat eerst de levende wezens en de 24 oudsten beginnen te zingen, waarna de stem van vele

engelen zich bij hen voegt. Het aantal engelen was tienduizend maal tienduizend en duizenden maal duizenden. Het zijn er dus miljoenen. Vervolgens doet in vers 13 ieder schepsel in de hemel, op de aarde en onder de aarde mee, evenals alles wat in de zee is. Dit is een steeds sterker wordend crescendo, waaraan steeds meer stemmen worden toegevoegd, totdat uiteindelijk ieder geschapen wezen in het heelal dit lied zingt.

Dat er staat dat ieder schepsel in de hemel, op de aarde, onder de zee enzovoort zingt, dus alle vissen en alles wat daar is, roept opnieuw een symbolisch beeld op. Maar het maakt ook duidelijk dat de hele schepping en alle bewoners van de hemel enthousiast zijn over wat we zojuist hebben gezien. Het is interessant, maar wat is er zo opwindend aan?

Je hebt deze boekrol. Er zitten zeven zegels op. Een zegel werd gemaakt van was, met de afdruk van een zegelring erin. Ze zijn niet moeilijk te verbreken. Wanneer er in vers drie staat dat niemand in de hemel, op de aarde of onder de aarde in staat was de boekrol te openen, was het probleem niet dat ze niet sterk genoeg waren. Iedereen zou sterk genoeg zijn om een wassen zegel te verbreken. Het gaat erom wie waardig of bevoegd is. Dat is de vraag die in vers 2 wordt gesteld:

En ik zag een sterke engel, die met luide stem uitriep: Wie is het waard de boekrol te openen en zijn zegels te verbreken?

OPENBARING 5:2

Het gaat hier niet om kracht, maar om bevoegdheid.

De boekrol moet worden geopend, maar alleen iemand die daarvoor gekwalificeerd is, mag de zegels verbreken. Een officieel document zou in die tijd verzegeld zijn en geopend moeten worden door iemand die bevoegd was om de zegels te verbreken. Niet iedereen mocht dat doen. Als het alleen om brute kracht ging, kon iedereen het doen. Maar of iemand er wettelijk toe bevoegd was, was een andere kwestie.

22

De boekrol als eigendomsakte van de aarde

Dus wat is deze boekrol? Dat is natuurlijk een kwestie van opvatting, zoals de meeste dingen in het boek Openbaring. Maar de gangbare opvatting onder futuristen, en volgens mij ook binnen enkele van de andere opvattingen, is dat dit de eigendomsakte van de aarde is. Vooral futuristen zien dit als de akte die Adam aan satan heeft overgedragen. God gaf Adam en Eva heerschappij over de aarde. Maar toen zij zondigden, kwamen zij onder de heerschappij van satan. Het is alsof de heerschappij over de wereld aan satan werd overgedragen. Maar God is altijd van plan geweest die terug te krijgen, en Jezus is Degene Die de prijs heeft betaald om die terug te krijgen. Zo wordt het verhaal verteld.

Om je de waarheid te zeggen: ik heb geen bezwaar tegen het scenario dat ik zojuist heb geschetst. Voor zover ik kan nagaan, is dat een heel redelijke manier om het Bijbelse verhaal samen te vatten. Maar van daaruit zeggen zij dat dit het einde van de wereld is, wanneer Jezus de wereld eindelijk terugneemt. Hij gaat de wereld terugnemen en er duizend jaar over regeren. Daarna gaat Hij een nieuwe hemel en een nieuwe aarde maken. Maar eerst moet Hij haar terugeisen, en daarvoor moet deze boekrol worden geopend.

Deze boekrol zal een oordeel zijn over de duivel en iedereen die aan zijn kant staat, zodat zij geen zeggenschap of eigendomsrecht meer zullen kunnen hebben. In zekere zin wordt Jezus hier gezien als Iemand Die de eigendomsakte van de aarde terugneemt om haar in bezit te krijgen. Er is niets onstichtelijks aan dat specifieke scenario. Het is een van de verschillende scenario's die je je zou kunnen voorstellen.

23

De boekrol als rechterlijk vonnis

Zelf geef ik toevallig de voorkeur aan een ander scenario. Persoonlijk denk ik dat Jezus hier verschijnt met een andere functie. Ik geloof dat de boekrol een andere functie heeft. Naar mijn mening is Johannes opgenomen in een troonzaal waar een rechtszaak

gaande is geweest, en heeft Johannes het proces gemist. Maar hij kwam op tijd voor de uitspraak van het vonnis.

Hij kwam net op tijd om te zien hoe het vonnis werd uitgesproken, het oordeel over de misdadiger. De misdadiger wordt in het boek Openbaring op allerlei manieren beschreven, soms als een hoer die dronken is van het bloed van de martelaren. Wie is de aanklager in deze zaak? Dat zijn de martelaren zelf. Daar krijgen we een aanwijzing voor wanneer de boekrol wordt geopend en het vijfde zegel wordt verbroken. In hoofdstuk 6, vers 9 en volgende, staat:

En toen het Lam het vijfde zegel geopend had, zag ik onder het altaar de zielen van hen die geslacht waren omwille van het Woord van God, en omwille van het getuigenis dat zij hadden. En zij riepen met luide stem: Tot hoelang, heilige en waarachtige Heerser, oordeelt en wreekt U ons bloed niet aan hen die op de aarde wonen? En aan ieder van hen werd een lang wit gewaad gegeven. En tegen hen werd gezegd dat zij nog een korte tijd moesten rusten, totdat ook het aantal van hun mededienstknechten en hun broeders, die evenals zij gedood zouden worden, volledig zou zijn geworden.

OPENBARING 6:9-11

We zullen zo meteen moeten beslissen tussen aarde en land.

Hier zijn de aanklagers. Zij roepen tot God en zeggen: „Wanneer gaat U wraak nemen? Bent U niet de Rechter? Hebt U niet gezegd:

Wreek uzelf niet, geliefden, maar laat ruimte voor de toorn, want er staat geschreven: Mij komt de wraak toe, Ik zal het vergelden, zegt de Heere.

ROMEINEN 12:19

Hebt U ons niet gezegd dat wij onszelf niet moesten wreken, zodat U dat voor ons kon doen? Wanneer gaat U dat doen? Wanneer gaat U hen oordelen en wraak nemen op hen die ons bloed hebben vergoten, op hen die ons hebben gedood?”

Hier is enig onrecht begaan. Zoals het bloed van Abel vanuit de aardebodem riep vanwege het onrecht van zijn moord en God ertoe bracht de moordenaar Kaïn ter verantwoording te roepen, zo roepen de zielen van de gedode martelaren: „Wanneer gaat U ons bloed wreken?” Dit is niet het soort zaak dat een goede rechter onafgedaan kan laten. Hoe lang zal het nog duren?

24

Het oordeel over het bloedige Babylon

Ik geloof dus dat we hier een beeld hebben van onrecht dat nog niet is rechtgezet. Maar het staat op het punt te worden rechtgezet wanneer het verhaal afloopt. Wanneer je aan het einde van het gedeelte over het oordeel komt, ben je in hoofdstuk 19, of eigenlijk al aan het einde van hoofdstuk 18 en bij de overgang naar hoofdstuk 19. In Openbaring 18:21 staat:

En een sterke engel hief een steen op als een grote molensteen, en wierp die in de zee, en zei: Zó zal Babylon, de grote stad, met geweld neergeworpen worden, en het zal nooit meer gevonden worden.

OPENBARING 18:21

Dan gaat het verder, en in vers 24 staat:

En het bloed van profeten en heiligen en van allen die geslacht zijn op de aarde, is in deze stad gevonden.

OPENBARING 18:24

—dat wil zeggen: in Babylon—

Dat moet de schuldige zijn over wie de martelaren klagen. „Wanneer gaat U ons wreken op degenen die ons hebben gedood?” Hier is Babylon degene in wie al het bloed wordt gevonden van de profeten en de heiligen die op de aarde zijn gedood. Daarom wordt zij geoordeeld. Zij wordt als een molensteen in de zee geworpen.

In hoofdstuk 19 staat:

En hierna hoorde ik een luide stem van een grote menigte in de hemel zeggen: Halleluja, de zaligheid, de heerlijkheid, de eer en de kracht zij aan de Heere, onze God. Want Zijn oordelen zijn waarachtig en rechtvaardig, omdat Hij de grote hoer geoordeeld heeft, die de aarde te gronde gericht heeft met haar hoererij, en omdat Hij het bloed van Zijn dienstknechten aan haar gewroken heeft.

OPENBARING 19:1-2

Hij heeft eindelijk gewroken. Het oordeel, het vonnis, is voltrokken. De martelaren roepen dus:

En toen het Lam het vijfde zegel geopend had, zag ik onder het altaar de zielen van hen die geslacht waren omwille van het Woord van God, en omwille van het getuigenis dat zij hadden. En zij riepen met luide stem: Tot hoelang, heilige en waarachtige Heerser, oordeelt en wreekt U ons bloed niet aan hen die op de aarde wonen? En aan ieder van hen werd een lang wit gewaad gegeven. En tegen hen werd gezegd dat zij nog een korte tijd moesten rusten, totdat ook het aantal van hun mededienstknechten en hun broeders, die evenals zij gedood zouden worden, volledig zou zijn geworden.

OPENBARING 6:9-11

Dat is precies wat hier zal gaan gebeuren. Er is een rechtszaak geweest. De eiser heeft de aanklacht ingediend: 'Deze mensen hebben ons gedood.' Daarom spreekt de Rechter het vonnis uit. Terwijl de zegels één voor één van de boekrol worden verbroken, ontvouwt het oordeel zich. Het oordeel krijgt gestalte. De rest van het boek Openbaring is volgens mij bedoeld om gezien te worden als de uitspraak van de Rechter en het vonnis van de Rechter, dat wordt uitgesproken en voltrokken.

25

Wie mag het vonnis voltrekken?

Maar de eerste vraag is: wie is waardig om het vonnis aan de hoer te voltrekken? De vraag lijkt dezelfde te zijn als de vraag die Jezus stelde toen in Johannes 8 een hoer bij Hem werd gebracht. Hij zei:

En toen zij Hem dit bleven vragen, richtte Hij Zich op en zei tegen hen: Wie van u zonder zonde is, laat die als eerste de steen op haar werpen.

JOHANNES 8:7

Ze verdiende het beslist om te sterven, want Mozes had gezegd dat ze gestenigd moest worden. Jezus stelde niet ter discussie of ze wel of niet moest sterven. Hij zei:

Laat degene die het recht heeft, degene die niet net zo schuldig is als zij, als eerste een steen gooien.

Er was natuurlijk maar één Persoon aanwezig die waardig was om dat te doen, om het vonnis aan de hoer te voltrekken. Bij die gelegenheid zei Hij:

En zij zei: Niemand, Heere. En Jezus zei tegen haar: Ook Ik veroordeel u niet; ga heen en zondig niet meer.

JOHANNES 8:11

Maar hier is sprake van een hoer aan wie het vonnis moet worden voltrokken, en zij is schuldig aan het bloed van de heiligen en de martelaren. De heiligen en martelaren leggen dag en nacht hun klacht aan God voor en zeggen:

Wanneer gaat dit gebeuren?

God reageert dus. Hij spreekt het vonnis uit. Toen Johannes daar werd opgenomen in de rechtszaal, waren blijkbaar alle getuigenverklaringen en al het bewijsmateriaal naar voren gebracht. Nu restte alleen nog dat de Rechter het vonnis uitsprak. Hij heeft het in Zijn hand en zoekt nu iemand die bevoegd is om het ten uitvoer te brengen. Het moet iemand zijn die zonder zonde is, en daarom is het heel moeilijk iemand te vinden die daarvoor bevoegd is.

Hij zegt in vers 2:

En ik zag een sterke engel, die met luide stem uitriep: Wie is het waard de boekrol te openen en zijn zegels te verbreken?

OPENBARING 5:2

Een sterke engel, een luide stem. Waarom? Omdat deze boodschap door het hele universum moest uitgaan en wijd en zijd gehoord moest worden:

En ik zag in de rechter hand van Hem Die op de troon zat, een boekrol, vanbinnen en vanbuiten beschreven, verzegeld met zeven zegels. En ik zag een sterke engel, die met luide stem uitriep: Wie is het waard de boekrol te openen en zijn zegels te verbreken? Maar er was niemand in de hemel en ook niet op de aarde of onder de aarde die de boekrol kon openen of hem inzien. En ik huilde erg, omdat er niemand werd gevonden die het waard was die boekrol te openen, te lezen of in te zien. En een van de ouderlingen zei tegen mij: Huil niet. Zie, de Leeuw Die uit de stam van Juda is, de Wortel van David, heeft overwonnen om de boekrol te openen en zijn zeven zegels te verbreken.

OPENBARING 5:1-5

En het antwoord was dat niemand in de hemel, op de aarde of onder de aarde aan die oproep gehoor kon geven. Ze konden er zelfs niet naar kijken. Volgens mij huilde Johannes daarom. Hij was nieuwsgierig. ‘Verdorie, ik had gehoopt dat ding eens te kunnen bekijken.’ Ik huilde dus erg, omdat niemand waardig werd bevonden om de boekrol te openen en te lezen.

Eigenlijk maak ik maar een grapje wanneer ik zeg dat hij alleen nieuwsgierig en teleurgesteld was. Volgens mij beseft hij, misschien eerder dan wij, hoe belangrijk deze specifieke boekrol was. In hoofdstuk 5, vers 3 hebben we eigenlijk nog niet genoeg informatie gekregen om precies te weten wat er met deze boekrol aan de hand is. Maar Johannes beseft blijkbaar dat dit niet iets is wat ongeopend kan blijven. Hij huilt onbedaarlijk wanneer het erop lijkt dat er niemand zal komen opdagen om het te doen.

26

Waarom alleen Jezus bevoegd is

Wat is er nu nodig om daarvoor in aanmerking te komen? Jezus blijkt de Enige te zijn Die daarvoor in aanmerking komt. We zouden dus kunnen denken: Hij moet zonder zonde zijn.

En toen zij Hem dit bleven vragen, richtte Hij Zich op en zei tegen hen: Wie van u zonder zonde is, laat die als eerste de steen op haar werpen.

JOHANNES 8:7

Dat is waar. Hij moet ongetwijfeld zonder zonde zijn, maar er zijn ook engelen zonder zonde. Waarom kwamen zij niet in aanmerking? Er zijn er miljoenen in de hemel. Waarom kon geen van hen de zegels verbreken?

Waarschijnlijk had het feit dat Jezus mens was er ook iets mee te maken dat Hij daarvoor in aanmerking kwam. Hij had in onze schoenen gestaan en kon daardoor in zekere zin begripvol en rechtvaardig oordelen. Kijk maar naar Johannes hoofdstuk 5, dat uiteraard geschreven is door dezelfde auteur die Openbaring heeft geschreven. Johannes 5:22:

Want ook de Vader oordeelt niemand, maar heeft heel het oordeel aan de Zoon gegeven,

JOHANNES 5:22

Vervolgens staat in vers 27 dat God Hem, Jezus, gezag heeft gegeven om het oordeel te voltrekken. Waarom? Omdat Hij de Zoon des mensen is. Hij is zonder zonde, en engelen zijn dat ook, maar Hij is geen engel. Hij is een mens. Daarom heeft God Hem het gezag gegeven om heel het oordeel uit te oefenen.

27

De Mensenzoon als rechtvaardige Rechter

Waarom is dat van belang? Ik herinner me dat ik, toen ik jong was, predikers soms een verhaal hoorde vertellen. Het was verzonnen, maar het diende als illustratie. Het ging erover dat alle mensen op de oordeelsdag bijeengedreven worden. Ze zitten in de buitenste zaal van de rechtszaal en wachten totdat ze voor de Rechter mogen verschijnen, achter de grote dubbele deuren die daar gesloten zijn. Ze wachten op de dag dat hun zaak voor de rechter komt, en ze praten allemaal met elkaar over het feit dat God niet het recht heeft hen te oordelen, want ieder van hen vertelt zijn verhaal.

“Vanaf mijn geboorte rustte er een stigma op mijn leven, omdat ik in armoede geboren ben en buiten het huwelijk. Ik ben geboren als lid van een gehaat, vervolgd ras. Ik kreeg te maken met rassendiscriminatie en al die verschillende problemen. Ik werd door mijn vrienden verraden,” en al dat soort dingen. Natuurlijk weet je waar dit naartoe gaat. Iedereen vertelt zijn verhaal en zegt: “God heeft niet het recht om mij te oordelen. Hij heeft al die tijd in Zijn ivoren toren gezeten, zonder geraakt te worden door alle verleidingen en pijn van het leven in de wereld waarin wij leefden. Hoe zou Hij ooit een rechtvaardig oordeel over ons kunnen vellen?”

Dan komen ze op het idee: “We zouden God eigenlijk een lijst met eisen moeten voorleggen. Voordat Hij ons kan oordelen, zou Hij dit, dit en dit moeten doormaken.” Natuurlijk stellen ze een lijst op die lijkt op de lijst van wat volgens hen redenen waren waarom zij vrijgesteld moesten worden. “Zolang God dat niet heeft doorgemaakt, kan Hij ons niet oordelen.”

Dan komt de engel naar buiten, doet de deur open en zegt: “Goed, de zitting is geopend. Kom binnen.” Ze kijken Wie er op de rechterstoel zit en beseffen dat God Zijn tijd al heeft uitgezeten. Hij is bevoegd om hen te oordelen, omdat Hij natuurlijk de Zoon des mensen was. Hij is Degene Die heeft doorgemaakt wat mensen hebben doorgemaakt. Niet letterlijk alles, maar de Bijbel zegt wel:

Want wij hebben geen Hogepriester Die geen medelijden kan hebben met onze zwakheden, maar Een Die in alles op dezelfde wijze als wij is verzocht, maar zonder zonde.

HEBREEËN 4:15

Hij heeft moeten strijden.

Iemand zei dat het eerste wat Jezus zei toen Hij naar de hemel terugging, was: “Tjonge, die mensen daar beneden hebben het echt zwaar.”

Hij kan voluit medelijden hebben met de onwetenden en dwalenden, omdat hij ook zelf met zwakheid omvangen is.

HEBREEËN 5:2

Daarom is Hij bevoegd om te oordelen. Hij weet hoe zwaar het voor ons is, omdat het voor Hem zwaar was — zwaarder voor Hem, omdat Hij niet voor de verleiding bezweek. Het is veel gemakkelijker voor mensen die bezwijken dan voor mensen die standhouden, want bezwijken is de gemakkelijke uitweg. Wie nooit voor de verleiding bezwijkt, doet natuurlijk iets wat veel moeilijker is.

Hij heeft evenveel doorgemaakt als wij, alleen was het voor Hem zwaarder. Hij is zonder zonde en Hij is in alle opzichten bevoegd zoals geen enkel ander wezen in het heelal dat is: de enige Mens Die in onze huid heeft gezeten en niet heeft gezondigd.

28

De overwinnende Leeuw uit Juda

Aanvankelijk komt er dus niemand opdagen. De oproep gaat door de hemel: geen enkele engel komt in aanmerking. Door de aarde: geen enkel mens komt in aanmerking. Onder de aarde: is daar beneden iemand? Nee, niemand komt in aanmerking. En dus zegt Johannes: “O jee, het lijkt erop dat dit verhaal afgelopen is. Ik denk dat ik maar terugga naar Patmos, want ik zal hier verder niets meer zien gebeuren. Er is hier niemand die deze boekrol kan openen, en dat is kennelijk wel de bedoeling.” Maar vers 5 zegt:

En een van de ouderlingen zei tegen mij: Huil niet. Zie, de Leeuw Die uit de stam van Juda is, de Wortel van David, heeft overwonnen om de boekrol te openen en zijn zeven zegels te verbreken.

OPENBARING 5:5

De Leeuw uit de stam Juda is een uitdrukking die nergens anders in de Schrift wordt gebruikt, hoewel een leeuw vanouds het embleem van de stam Juda was. Toen de stammen door de woestijn trokken, op weg naar Kanaän, werden de volgorde waarin zij hun kamp opsloegen en hun marsorde in het boek Numeri gegeven. Elk van de stammen had een banier. Hoewel de Bijbel niet zegt wat er op de banieren stond, was de banier van Juda volgens de Joodse traditie een leeuw. Interessant genoeg waren de andere belangrijke stammen aan de andere zijden van de tabernakel een rund, een mens en een arend. Maar dat doet hier niet ter zake. Dat is Joodse traditie.

Juda wordt met een leeuw in verband gebracht. Toen Jakob over zijn twaalf zonen profeteerde en bij Juda kwam, vergeleek hij hem in Genesis 49 zelfs met een leeuw. In de profetie over Juda staat in vers 9, Genesis 49:9:

Juda is een leeuwenwelp; van je prooi ben je opgestaan, mijn zoon. Hij heeft zich gekromd, zich als een leeuw neergelegd, als een leeuwin; wie zal hem doen opstaan?

GENESIS 49:9

Vervolgens staat er:

De scepter zal van Juda niet wijken en evenmin de heersersstaf van tussen zijn voeten, totdat Silo komt, en Hem zullen de volken gehoorzamen.

GENESIS 49:10

Dat is het koninklijk gezag. De scepter is het teken dat iemand koning is. Die zal niet van Juda wijken. Silo is een woord dat betekent: “hij aan wie het toebehoort.” Hij aan wie de scepter toebehoort, zal nergens anders vandaan komen dan uit Juda. Juda zal de scepter via het huis van David in handen houden totdat Silo komt, degene aan wie hij toebehoort. Dat is de profetie. Maar hij vergelijkt Juda met een leeuw, en daarom wordt Jezus ook de Leeuw uit de stam Juda genoemd.

Tegen Johannes wordt gezegd dat de Leeuw uit de stam Juda heeft overwonnen. Er staat niet waarover Hij heeft overwonnen, maar Hij heeft de strijd gewonnen. Jezus zei hetzelfde in de bovenzaal, maar Hij zei:

Ik heb overwonnen.

— hetzelfde woord —

Deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat u in Mij vrede zult hebben. In de wereld zult u verdrukking hebben, maar heb goede moed: Ik heb de wereld overwonnen.

JOHANNES 16:33

Het is duidelijk dat ook de gemeenten die dit communiqué, dit boek Openbaring, ontvangen, worden aangespoord om overwinnaars te zijn. Jezus heeft overwonnen. Hij is als een leeuw.

29

De Leeuw verschijnt als geslacht Lam

Johannes verwacht natuurlijk dat hij opkijkt en een leeuw ziet. Hij heeft gehuild en zijn ogen zijn wazig. Hij kijkt op om te zien wat er beschreven is, en wat er beschreven is, of waarop gezinspeeld is, is een leeuw: een leeuw die overwonnen heeft, duidelijk een woeste leeuw. Hij kijkt op en ziet iets wat het tegenovergestelde lijkt te zijn:

En ik zag, en zie: te midden van de troon en van de vier dieren en te midden van de ouderlingen stond een Lam als geslacht, met zeven hoorns en zeven ogen. Dat zijn de zeven Geesten van God, die uitgezonden zijn over heel de aarde. En Het kwam, en heeft de boekrol genomen uit de rechter hand van Hem Die op de troon zat.

OPENBARING 5:6-7

En het is niet zomaar een lam, maar een lam dat gedood is. Als een lam op zichzelf al niet bepaald intimiderend is wanneer het daar gewoon als lam staat, dan is het nog minder intimiderend wanneer het dood is. Het is geslacht.

Het had zeven ogen en zeven horens. Ik heb al eerder gezegd dat horens in heel de Schrift symbolen van macht zijn, en zeven van volmaaktheid. Het betekent dat Jezus almachtig is. Hij bezit alle macht. Zeven ogen duiden er duidelijk op dat iemand zich bewust is van dingen, dingen ziet en dingen weet. Dat Hij zeven ogen heeft, betekent dat Hij alles ziet en alles weet. Er staat zelfs dat Zijn zeven ogen de zeven geesten zijn die over heel de aarde zijn uitgezonden. Nogmaals, ik weet niet wie de zeven geesten werkelijk zijn of hoe ik ze moet beschrijven, maar het is duidelijk dat Zijn ogen over heel de aarde zijn uitgezonden. De zeven geesten zijn Zijn ogen, en daardoor verkrijgt Hij overal ter wereld informatie door rechtstreekse kennis, zoals wanneer je iets ziet. Hij let op alles.

Ik vind het interessant dat degenen die vertrouwd zijn met de verheven sfeer van de hemel en de dingen door hemelse ogen zien, Jezus als een leeuw zien. Johannes, die slechts een mens is en naar hetzelfde wezen kijkt, ziet een lam. Jezus is hetzelfde wezen: vanuit het ene perspectief een leeuw — zo herkennen en zien de bewoners van de hemel Hem — en voor een mens een lam.

Toen Jezus op aarde was, was Hij in de ogen van de mensen niet echt erg angstaanjagend. De schrijver van Hebreeën zegt:

Want zo'n Hogepriester hadden wij nodig: heilig, onschuldig, onbesmet, afgescheiden van de zondaars en boven de hemelen verheven.

HEBREEËN 7:26

De Engelse vertaling noemt Hem hier “harmless”: ongevaarlijk. Hij deed nog geen vlieg kwaad. Hij joeg een of twee keer een paar runderen de tempel uit, maar Hij heeft nooit een mens kwaad gedaan.

[Vertalersnoot: De aangehaalde HSV vertaalt het betreffende woord in Hebreeën 7:26 met “onschuldig”.] In zekere zin hoefde niemand bang te zijn dat Hij een zwaard zou pakken en hen zou aanvallen als ze Hem in het gezicht spuugden. Hij is ongevaarlijk. Hij is als een lam.

De demonen reageerden echter anders wanneer ze Hem zagen. Telkens wanneer Hij mensen tegenkwam die door demonen bezeten waren, waren de demonen doodsbang. Ze zeiden:

We weten wie U bent. U bent de Heilige van God. Bent U gekomen om ons vóór de vastgestelde tijd te kwellen? Wat moet U van ons? Laat ons met rust. Gooi ons niet in de afgrond.

Zij zagen Jezus duidelijk anders dan de mensen Hem zagen. De mensen zagen Jezus als een ongevaarlijk lam. De demonen zagen Hem als een intimiderende, geduchte vijand die hen kennelijk kon pijnigen en vernietigen.

30

De hemelse overwinning op satan

Persoonlijk geloof ik dat Openbaring 12 ons het volgende vertelt. Daar lezen we over een oorlog in de hemel. Die eindigt wanneer de draak uit de hemel wordt geworpen, en dat gebeurt bij het kruis. Toen Jezus op aarde was, met het kruis als hoogtepunt, woedde er in de hemel een hevige strijd: Michaël en zijn engelen voerden oorlog tegen de draak en zijn engelen. Die strijd was gaande. Hij eindigde bij het kruis, dus hij moet aan de gang zijn geweest terwijl Jezus hier op aarde was. Als je de lucht in had kunnen kijken, het hemelse rijk in, toen Jezus hier was, zou je een grote strijd hebben zien woeden. Dat is ongetwijfeld wat de demonen zagen gebeuren. Zij konden dat rijk zien. Mensen konden dat niet. Voor hen zag het er gewoon uit alsof Jezus rondliep als een ongevaarlijke boer, mensen onderwijs gaf, hongerige mensen te eten gaf, zieke mensen genas en kinderen op Zijn schoot hield: Jezus, zachtmoedig en mild. En toch woedde er in het hemelse rijk die verschrikkelijke strijd, die eindigde met de nederlaag van satan.

Jezus zinspeelt daarop wanneer de zeventig discipelen in Lukas 10 terugkomen nadat ze demonen hebben uitgedreven. Ze zeggen:

De zeventig zijn teruggekeerd met blijdschap en zeiden: Heere, zelfs de demonen zijn in Uw Naam aan ons onderworpen.

LUKAS 10:17

Hij zegt:

Hij zei tegen hen: Ik zag de satan als een bliksem uit de hemel vallen.

LUKAS 10:18

Hij zag dat de gewelddadige omverwerping van satans koninkrijk gaande was. Wat de discipelen zagen, was dat deze persoon van een demon werd bevrijd en die persoon van een demon werd bevrijd: een paar afzonderlijke, anekdotische overwinningen. Jezus zag de totale overwinning plaatsvinden. Er woedde die grote oorlog en Jezus won hem. Hij is de Leeuw Die overwonnen heeft. In de ogen van de mens is Hij als een lam. In de ogen van de bewoners van de hemel is Hij veel indrukwekkender dan dat.

31

Waardig door schepping en verlossing

En zo kwam Hij en nam de boekrol uit de rechterhand van Hem Die op de troon zat. Dat zette alles in gang wat daarna met veel geluid in de hemel gebeurde. Ik ga niet op dit detail in, maar ik wil wel iets zeggen over de inhoud van hun liederen. Het is interessant dat het eerste lied, dat in hoofdstuk 4 werd gezongen, erover spreekt dat God waardig is omdat Hij alle dingen heeft geschapen. Het tweede lied, dat in hoofdstuk 5, vers 9 staat, gaat erover dat Christus waardig is omdat Hij de mensheid heeft verlost. Daarom ontvangen God en Christus samen lof van soortgelijke aard. Van Beiden wordt verkondigd dat Zij waardig zijn. En natuurlijk waren Zij, zoals we weten, Beiden betrokken bij de schepping en de verlossing.

Het zijn deze twee werken van God, schepping en verlossing, waardoor God recht heeft op wat Hem toekomt en Jezus het recht heeft te doen wat Hij moet doen. Jezus is soeverein en heeft het recht om die zegels te verbreken en met die vijanden te doen wat Hij maar moet doen. God de Vader is soeverein en Hij heeft het recht om te doen wat Hij wil, omdat Hij alles gemaakt heeft. En dus wordt Hij geprezen om Zijn Schepperschap. Hij wordt geprezen om Zijn verlossing van Zijn schepselen.

De engelen stemmen in de verzen 11 en 12 met het lied in en zeggen met luide stem:

En ik zag, en hoorde een geluid van vele engelen rondom de troon, van de dieren en van de ouderlingen. En hun aantal bedroeg tienduizenden tienduizendtallen en duizenden duizendtallen. En zij zeiden met luide stem: Het Lam Dat geslacht is, is het waard om de kracht te ontvangen, en rijkdom, wijsheid, sterkte, eer, heerlijkheid en dankzegging.

OPENBARING 5:11-12

En kennelijk zo ongeveer alles wat je verder nog aan de lijst zou willen toevoegen, want volgens mij is de lijst bedoeld om een indruk te geven. Ik weet bijvoorbeeld niet of er een groot verschil is tussen macht en kracht, of tussen eer en heerlijkheid. Dit is gewoon een opeenstapeling van lofprijzingen voor Hem.

Dan beginnen alle schepselen in de hemel, op de aarde, onder de aarde en in de zee te zeggen:

En elk schepsel dat in de hemel, op de aarde, onder de aarde en op de zee is, en alles wat daarin is, hoorde ik zeggen: Aan Hem Die op de troon zit, en aan het Lam zij de dankzegging, de eer, de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid.

OPENBARING 5:13

Wanneer iedereen in het heelal deze dingen heeft uitgeroepen, zwakt het lied kennelijk af. Het eindigt met de vier levende wezens die zeggen:

Amen.

En de vierentwintig oudsten vielen neer en aanbaden Hem Die leeft tot in alle eeuwigheid. Dat deden ze voortdurend.

32

Het Lam gaat het oordeel voltrekken

Dit beeld toont dus een God Die door Zijn schepping en door degenen die Hij heeft verlost, wordt erkend als waardig om te doen wat Hij maar wil. En Hij doet alleen wat juist is. Hij is een Verlosser. Hij is een Schepper. En nu gaat Hij antwoord geven aan degenen die zeggen:

En zij riepen met luide stem: Tot hoelang, heilige en waarachtige Heerser, oordeelt en wreekt U ons bloed niet aan hen die op de aarde wonen?

OPENBARING 6:10

Nu gaat Hij het doen. Hier is het vonnis. Hier is Degene Die het ten uitvoer gaat leggen. Dit Lam, deze Leeuw-Lam, gaat het oordeel voltrekken.

We hebben nog niet vastgesteld wie de beklagde is over wie dit vonnis wordt uitgesproken. Het is Babylon. Dat weten we omdat in haar het bloed werd gevonden van de profeten, de apostelen, de heiligen en allen die gedood waren. Zij is degene die hier wordt geoordeeld. Het is een rechtvaardiging van de martelaren. Maar wie is Babylon? Dat zullen we uit de inhoud van het boek zelf moeten ontdekken wanneer we er verder in komen.

We komen terug op het verbreken van in elk geval de eerste zes zegels in hoofdstuk 6. We zullen proberen hoofdstuk 6 en 7 te behandelen. Nu ik dat zeg, besef ik dat ik mezelf daarmee waarschijnlijk een teleurstelling bezorg. Daarmee zullen we alle zeven zegels behandelen, tenminste als we tot hoofdstuk 8 vers 1 komen. Dat stellen we ons ten doel.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Openbaring 4:1-2
- 2 Korinthe 12:2
- Openbaring 2:1
- Openbaring 2:7
- Openbaring 13:7
- Openbaring 13:10
- Openbaring 14:12
- Openbaring 19:7-8
- Openbaring 4:1
- 1 Korinthe 15:52
- 1 Thessalonicenzen 4:16-17
- Openbaring 1:10
- Openbaring 5:2
- Openbaring 4:2-5
- Openbaring 4:6-11
- Exodus 20:4-5
- Deuteronomium 4:15-16
- Exodus 19:6
- Openbaring 4:5
- Openbaring 1:4-5
- Openbaring 3:1
- Openbaring 5:6
- Openbaring 4:6
- Openbaring 7:1
- Openbaring 4:7
- Openbaring 4:8
- Ezechiël 10:20
- Jesaja 6:3
- Psalmen 19:2
- Openbaring 4:9

- Openbaring 4:11
- Openbaring 5:1-5
- Openbaring 5:6-7
- Openbaring 5:8-9
- Openbaring 5:9-10
- Openbaring 5:11-12
- Openbaring 5:13
- Openbaring 6:9-11
- Romeinen 12:19
- Openbaring 18:21
- Openbaring 18:24
- Openbaring 19:1-2
- Johannes 8:7
- Johannes 8:11
- Johannes 5:22
- Hebreëën 4:15
- Hebreëën 5:2
- Openbaring 5:5
- Genesis 49:9
- Genesis 49:10
- Johannes 16:33
- Hebreëën 7:26
- Lukas 10:17
- Lukas 10:18
- Openbaring 6:10

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.